

PORTRÉ

GYETVÁN CSABA

TARTALOMGYÁRTÓ

ŐK A NŐK

Méhész Mónika

*A Clean Up Kft.
tulajdonosa*

A NAGY BESZÉLGETÉS

DR. MOLNÁR TAMÁS

**A MAGYAR VÍZILABDA
SZÖVETSÉG ALELNÖKE,
SPORTDIPLOMATA**

Men Stories

MADE IN FRANCE

BARBER SHAMPOO
100 ML

BARBER SERUM
30 ML

BARBER CARE
100 ML

**PRAKTIKUM ÉS MINŐSÉG
EGY SZETT BEN!**

WWW.MEN-STORIES.HU

INFO@MEN-STORIES.HU

Kedves olvasóink!

Az idő így is, úgy piszkosul gyorsan megy, ha pedig egy magazin negyedéves ciklusokban jelenik meg, akkor ez a helyzet különösen jól tapintható. Hiszen a nyári lapszám leadásakor már az őszi is ott a fejben, olykor pedig már az év végét is vizualizáljuk tartalmilag, ahogy ezt az utolsó előtti oldalon önök is megtapasztalhatják. Akárhonnan is kezdenek neki az olvasásnak, ismételten sok nagyszerű emberrel találkozhatnak.

Ha maradnak a klasszikus metódusnál és növekvő oldalszám szerint haladnak, akkor először a **Dr. Molnár Tamás** olimpiakununkkal készült nagy beszélgetést olvashatják. A Magyar Vízilabda Szövetség alelnöke után, egy **Audi A5**-tel célba vesszük a Fertőtavat és, ha már ott vagyunk, akkor átcsekkolunk állandó utazási szakértőnk, Jurák Zsolt mellé és teszünk egy kis kört Ausztriában is. Pihenésképpen a következő oldalakon a karórák egy-egy különleges szegmensébe kaphatnak bepillantást, amiből kiderül, hogy az órák többféleképpen lehetnek játékosak. Szokásunkhoz híven a hajózás világából is hoztunk egy fantasztikus koncepciót. A **Migmára** kereszttel katamarán egy igazi jövőgép, nemcsak a kinézete, hanem a hidrogén meghajtása miatt is, ami úgy tűnik, egyre jobban utat tör magának a szuperjachtok kategóriájában.

Ők a Nők rovatunkban **Méhész Mónikát**, a CleanUP Grand Service Kft. tulajdonosát ismerhetik meg, akinek sikerét nemegyszer a versenytársak hibái kovácsolták. Méhész Mónika után a Campbell Marson szemüvegek készítőjét, **Kuntner Istvánt** mutatjuk be, akinek világraszóló fakeretei is vannak már. Szoktuk volt mondani, hogy a szemüveg öltöztet, az öltöny pedig kétségkívül még jobban, ezért néhány oldal erejéig **Kanizsai Silka Ágnessel** lehorgonyozunk ennél a témánál, mely körkép végén elérkezünk az öltönyök öltönyéhez, a beaspoke-hoz. Akár a következő beszélgetésünk rá is fűzhet erre a személyre szabott témára, hiszen következő vendégünk a „Hogyan készül?” műsorok készítője, **Gyevván Csaba** volt.

Őszi számunkat a világ leggyorsabb országúti kerékpárja, egy ingatlanmágnás rezidenciája, valamint a világ legkritikább söreinek bemutatása zárja. Helyezkedjenek el kényelmesen az általunk oly sokszor emlegetett füles fotelba és kapcsolódjanak ki velünk.

Barna András

TARTALOM

12 A NAGY BESZÉLGETÉS

DR. MOLNÁR TAMÁS
a Magyar Vízilabda Szövetség alelnöke

56 Ők a Nők

MÉHÉSZ MÓNIKA
a Clean Up Grand Service Kft. tulajdonosa

72 BUSINESS PORTRÉ

KUNTNER ISTVÁN
a Campbell Marcon szemüvegek gyártója

IMPRESSZUM

MiFérfiak Magazin, 2021/03 / LAPIGAZGATÓ: Kókény Roland / FŐSZERKESZTŐ: Barna András / MUNKATÁRSÁK: Hilbert Péter, Balogh Róbert, Novák Ildikó, Szikora Katalin.
MŰVÉSZETI VEZETŐ: Nagy Orsolya / KIADÓ: Neppen Risk Kft., 1184. Budapest, Benedek Elek u. 11., miferfiak@miferfiak.hu / HIRDETÉS: miferfiak@miferfiak.hu /
ÉRTÉKESÍTÉS: Árusításban terjeszti a Lapker Zrt. országos hálózatán keresztül a Relay, Inmedio hírlapüzletek, független árushelyek és nagykereskedések, valamint az OMV üzemanyaghálózat
kiemelt kútjai, továbbá megrendelhető a kiadó email címén postai utánvétellel. Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta Zrt. Postacím: 1900 Budapest. Megrendelhető az ország bármely postáján,
a hírlapot kézbesítőknél, www.posta.hu WEBSHOP-ban (eshop.posta.hu/storefront), e-mailen a hirlapelofizetes@posta.hu címen, telefonon 06-1-767-8262 számon, levélben a MP Zrt. 1900 Budapest
címen. Külföldre és külföldön előfizethető a Magyar Posta Zrt.-nél: www.posta.hu WEBSHOP-ban (eshop.posta.hu/storefront), 1900 Budapest, 06-1-767-8262, hirlapelofizetes@posta.hu /
Belföldi éves előfizetési díj: 4800 Ft 4 lapszámra. Digitális formátumban elérhető és előfizethető a www.dimag.hu oldalon. ISSN 2732-043X

34 AUTÓ

Bombabiztos luxus
Mercedes S680 Guard

92

INTERJÚ

Gyeván Csaba

Így készült a „Hogyan készül?”

50 ÓRA

Az erotikus órák története

86 TREND

Bespoke: az öltönyök öltönye

104 TECH-KERÉKPÁR

A „világ leggyorsabb” országúti kerékpárja – Ribble Ultra SL

108 INGATLAN BUSINESS

A kriptomilliárdos háza

52 HAJÓ

A jövőgép

MIGMA hidrogénhajtású katamarán

70 HAJÓ

A pimasz bunyós legújabb játéka

Lamborghini 63 superjacht

28

AUTÓ ÉS UTAZÁS
Audi S5

38 UTAZÁS

Willkommen in Österreich!
Jurák Zsolt

Fotóink, írásaink és grafikáink, szerkesztési és tördelési megoldásaink önálló szerzői jogi védelem alatt állnak. Engedély nélküli felhasználásuk jogszabályba ütközik, és büntetőjogi felelősséggel jár. Az újságban megjelenő fotókat és írásokat sokszorosítani csak a kiadó hozzájárulásával lehet. Minden jog fenntartva. Kéziratokat és fotókat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. A lapban megjelent hirdetések tartalmáért nem vállalunk felelősséget.

A cikkeket tovább olvashatja a [MiFerfiak.hu-n](https://miferfiak.hu), használja a QR kódot!

Elektromos denevér

A 2012-ben alapult Moto Adonis, amely a motorbiciklik igény szerinti tervezésére és gyártására szakosodott, bemutatja az első EV-jét: egy újragondolt Harley-Davidson Livewire-t, amely a Rule Breaker nevet kapta (*jelentése: „szabályszegő”*). A név nagyon is találó, ugyanis a tervezők nem szorították korlátok közé a dizájnt – csak annyit szögeztek le, hogy egy futurisztikus,

fekete és vagány akkumulátoros motort akarnak megépíteni. Az eredményt pedig Batman is megirigyelné.

A Moto Adonis úgy kezdett neki a Harley-Davidson Livewire átalakításának, hogy az eredeti műanyag karosszériát kézzel formázott alumínium karosszériára cserélte. A megújult ülés és a hátsó motorháztető a töltőkábelhez illeszkedik – ez egy fontos elem, amiről mindenképp említést kell tenni. A karosszériába és az ülésbe számos LED lámpát integráltak, melyek színét a tulajdonos az okostelefonján tudja kiválasztani.

A Motor Adonis Livewire egyedi elektromos verzióját félfényes feketére festették, amely kiemeli a denevér-motoros dizájnt, az agresszív vonalakat, a páncélszerű rétegeket és az izmos elülső motorháztetőt.

AZ IPSZILON HAJÓ

A dél-koreai Yeojin Jung a konzolos építészet hatásait felhasználva álmodta meg az „Estrella” nevű high-end szuperjachtját.

Ez a luxus, vízirepülőgépszerű hajó dinamikus élményt nyújt utasainak azáltal, hogy a hajótest szárnyait három részre osztja - a központi szegmensre, és egy-egy úszó komponensre mindkét oldalon.

Az Y-alakú szerkezet a megvalósítható és innovatív elrendezés keveréke, amely intim élményt nyújt a természettel. Bár a luxusjachtok száma eddig 50000 körül van, a Yeojin Jung által tervezett „Estrella”-nak mégis sikerült kiemelkednie. Élénk, mégis nyugodt élményt nyújt a jacht utasai számára, akik több ponton is pillantásokat vehetnek az óceánra és az égre. Az Y-konceptű jacht dacol a gravitációval, köszönhetően a középső hajótest mindkét oldalára telepített uszonystabilizátoroknak – ami egy hajóirányító rendszer -, amelyek ellensúlyozzák a stabilitási problémákat. Az „Estrella” jacht dizájnya a Design Award 2021-es győztese.

MESSI ÓRÁJA

Az argentin futballszár egy gyönyörű, rózsaarany Yacht-Masterrel érkezett Párizsba, a PSG-hez. A sportos, mégis elegáns karóra megfelelő választás volt egy olyan játékos számára, aki először hagyja el a csapatot, amelynek kamaszkora óta tagja.

A Barcelona sokkolta a sportvilágot, amikor bejelentette, hogy Messi 21 év után távozik a klubtól. Az évek óta tartó rossz pénzügyi gazdálkodás és az újonnan bevezetett fizetési korlát miatt a spanyol

Everose-aranyból készült tokban fekete számlap található, amelyet matt fekete kerámia lünetta díszít. Az órát az óragyártó új generációs 3225-ös automata óraműve hajtja, 70 órás járástartalékkal és tartós Oysterflex karpánttal, és ehhez illő Everose biztonsági zárral rendelkezik.

A kiskereskedelmi ára 27 300 dollár, ami nem kis összeg, de Messi új, két szezonra szóló szerződése állítólag nagyjából évi 40 millió dollárt ér.

klub nem engedhette meg magának, hogy tovább fizesse őt, még akkor sem, ha Messi egy drasztikusan csökkentett értékre is rábólintott. A könnyes búcsú a Barcelonától azt sugallta, hogy Messi nem örül túlságosan, hogy a francia fővárosba költözik – de egyértelmű, hogy megpróbálja a lehető legtöbbet kihozni a nehéz helyzetből. Ennek első lépése pedig az volt, hogy mosollyal az arcán, „This is Paris” felirattal a pólóján és egy Yacht-Masterrel a csuklóján jelent meg az új munkahelyén.

Micsoda karórát választott Messi az első napra! Az Oyster Perpetual Yacht-Master, ref. 126655, egy igazi szépség, amit többen is „korszakalkotó karórának” neveztek. A 40 mm-es, 18 karátos

Egyébként nem a futballszár Rolex volt az egyetlen luxusra a nagy eseményen: Messi szerződésének hivatalos bejelentésekor a PSG elnöke, Nasser Al-Khelaifi egy új Patek Philippe Nautilus órát viselt. Bizony, azt az olívaöld számlapú órát, amelyet tavaszi megjelenése óta szinte lehetetlen megtalálni. Persze, aki évi 40 millió dollárt keres, vagy képes kiállítani egy csekket ennyi pénzről, még az ilyen népszerű órákra is könnyedén szert tehet.

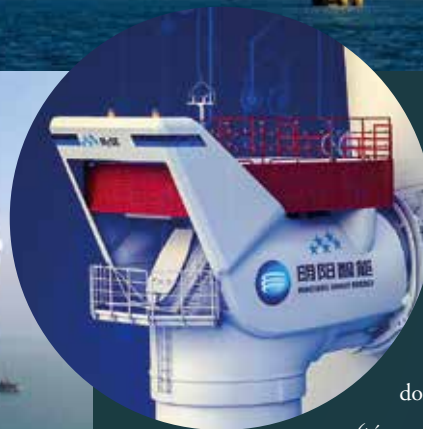
A MÉRET *a lényeg*

A kínai MingYang Smart Energy bemutatott egy tengeri szélturbinát, amely még a GE Haliade-X-énél is nagyobb. A MySE 16.0-242 egy 16 megawattos, 242 m magas óriás, amely 25 éves élettartama alatt egységenként 20 000 háztartás áramellátására képes.

A megújuló energiát hasznosító kolosszusok adatai egyre bámulatosabbak. Ha jövőre elkészül a MingYang új turbinájának prototípusa, három 118 m-es lapátja hat foci pályánál nagyobb, 46000 m² területet fog beborítani.

Egyetlen turbina várhatóan 80 gigawatt villamos energiát termel majd évente. Ez 45 %-kal több mint amire a vállalat MySE 11.0-203-as modellje képes, pedig az új turbina átmérője mindössze 19 %-kal nagyobb. Nem csoda, hogy a turbinák egyre óriásibbra nőnek; minél nagyobbak, annál hatékonyabbak, és annál kevesebb drága telepítési projektet kell végrehajtani adott kapacitás elérése érdekében.

A MingYang turbinája a tengeri szélenergia termelési árának csökkenését eredményezheti – amire nagy szükség van. Az Egyesült Államok Energiainformációs Hivatalának a 2026-ban üzembe helyezett új energiatermelő eszközökre vonatkozó becslései szerint jelenleg a tengeri szél a legdrágább módja a megawattóra előállításának: míg ez 120,52 amerikai dollárba kerül,

addig az ultraszuperkritikus szén ára 72,78 dollár, az önálló napenergia pedig 32,78 dollár körül mozog (támogatások nélkül).

A szélenergia remekül kiegészíti a napenergiát, így a jövőben az energiamix fontos részét fogja képezni. A mamut turbinák árulkodó jelei annak, hogy az ipar gyors ütemben fejlődik,

melynek köszönhetően a szakértők szerint 2050-re 37–49 %-kal kevesebb lesz a szélenergia termelés költsége – számol be róla a Renew Economy.

A MingYang arra utalt, a MySE 16.0-242 után még több 15 megawattos tengeri turbinával is előrukkol majd. A turbina tengerfenékre telepítve vagy úszó bázison is működik. A teljes prototípus 2022-ben készül el, 2023-ra telepítik és helyezik üzembe, és tervek szerint 2024 első felében kerül majd kereskedelmi forgalomba.

A brit variáns

Az elektromos kerékpár a városi közlekedés jövője, és ha olyan e-biciklire vágyunk, amiről senki nem tudja levenni a szemét, akkor a CrownCruiser Carbon Fiber e-Bike az ideális választás a számunkra.

A CrownCruiserrel az egyedi stílust, a brit versenyszellemet és a következő generációs technológiát ötvözi, így páratlan utazási élményt nyújt.

Ez az áramvonalas kétkerekű igazi látványosság, így garantáltan mindenki észreveszi, milyen stílusos járgányunk van. A CrownCruiserrel csendben gurulhatunk a belvárosban, anélkül, hogy sebességet kellene váltanunk vagy megerőltetnénk magunkat. Ez a városi közlekedés csúcsa! A stílusos e-cruiser monocoque szénszálas váza gyakorlatilag örökre garanciális marad, de egyébként is elég robusztus ahhoz, hogy bármit kibírjon. A RockShox elülső felfüggesztés testreszabható teleszkóppal és lockouttal biztosítja, hogy bármilyen terepen magabiztosan és kényelmesen közlekedjünk.

A CrownCruiser Carbon Fiber e-Bike-kal órákig tekerhetünk anélkül, hogy aggódnunk kellene az az akkumulátor kapacitásvesztése miatt: az e-biciklinek 160 km-es hatótávolsága van, tehát igen sokáig kerekezhetünk vele, minden fáradtság nélkül. Az 50 km/óra maximum sebességnek köszönhetően folyamatosan érezhetjük a lejtőn való száguldozás mámorát. Minden CrownCruiser váz kiváló minőségű szénszálas anyagból készül, amely hatvanegyszer erősebb, mint az acél, és negyven százalékkal könnyebb, mint az alumínium, így összességében minden adott ahhoz, hogy tökéletes teljesítményt nyújtson. Az okos, szenzorvezérelt lopásgátló technológiájának köszönhetően pedig biztosak lehetünk benne, hogy a CrownCruiser nem kerül rossz kezekbe.

A Rivian teljesen elektromos pickupja nem csak az első akkumulátoros teherautó lesz, amely piacra kerül, de saját működő konyhával is érkezik.

A startup vezérigazgatója, RJ Scaringe nemrég mutatta be az R1T érdekes kulináris kiegészítőjét. A moduláris tartozék mindent tartalmaz, amire szükséged lehet ahhoz, hogy a következő kempingtúradon ételt készíts. Az opció a Camp Kitchen x Snow Peak csomag nevet viseli, és valójában három kiegészítőt – a Camp Kitchen-t, a Snow Peak konyhai szettet és a Rivian Gear Tunnel Shuttle-t. Alapvetően ez egy teljes mobil konyhai készlet, amely a Tunnel Shuttle-ban tárolható. A konyha tartalmaz egy 1440 wattos, kétégős indukciós főzőlapot és egy összecusukható, négy gallonos mosogatót szivattyúval. A szett továbbá egy harmincdarabos titán Snow Peak eszköztárban

„A KONYHA KÉSZ”

nemcsak edényeket, serpenyőket, vízforralót találunk, hanem egy kávédaralót is azok számára, akik nehezen tudják élvezni a természet nagyszerűségét egy csésze kávé nélkül. Ami még jobb, hogy a konyha és a konyhai szett is moduláris, így könnyedén eltávolítható, ha szükség lenne további tárolóhelyre. Többen rámutatnak arra, hogy a felszereltségért folytatott csata valószínűleg nagy része lesz az elektronikus teherautó-háborúnak. A Ford F-150 Lightning fedélzeti áramfejlesztővel lesz

felszerelve a szerszámok (és egyebek) számára. Eközben a GMC Hummer EV rendelkezik egy „Rák” üzemmóddal, amely lehetővé teszi, hogy oldalirányban közlekedjen, a Tesla Cybertruck pedig rengeteg tartozékot kínál majd, köztük egy lakókocsi konfigurációt, amely természetesen konyhát is tartalmaz majd.

AKADÉMIA
SPORTHOTEL BALATONFÜRED

* * * *

AKADÉMIA HOTEL**** BALATONFÜRED

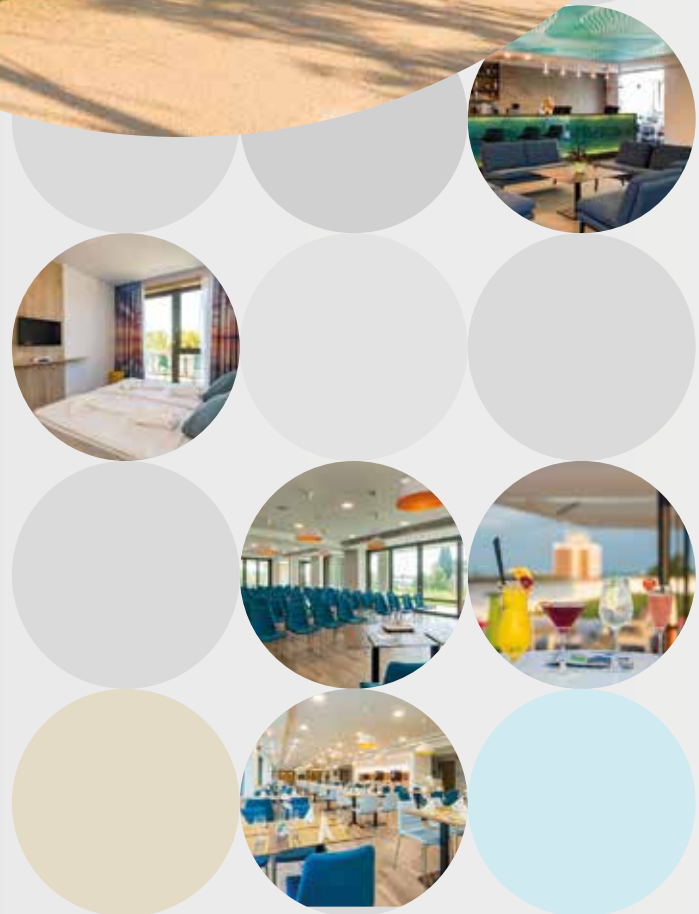

A Balaton északi partjának fővárosában Balatonfüreden a Tihanyi Apátságra lenyűgöző kilátással rendelkező modern, négycsillagos szállodánk csendes környezetben, közvetlen az uszoda mellett a városközponttól csupán 10 perc sétára található.

H-8230 Balatonfüred, Horváth Mihály utca 66.
+36 20 378 7428
info@akademiahotel.hu
www.akademiahotel.hu

hotel & more

Apró Anna

*üzletasszony, aki az
OXO Technologies Nyrt.
Igazgatósági tagsága és a
Cor-a Egészségügyi Zrt.
családi cég tulajdonlása
mellett még egy sor
vállalkozásban érdekelt.*

Az üzleti élet ismert és elismert személyisége, akinek széleskörű népszerűségét A Cápák között üzleti tévéműsor hozta meg. Fiatalkora ellenére kőkemény múltat tudhat magamögött, azonban ennek ellenére soha nem engedte, hogy rászámoljon az élet – energikus, bájos és kedves, karizmája kétségkívül megnyerően lehangzó, pillantása pedig akár jó értelemben veszélyes is lehet, talán pont ezért, soha nem ülnék le vele pókerezni.

Ezt a cikkünket teljes terjedelmében elolvashatja, a MiNők Magazin aktuális számában. A lapot keresse az Inmedio és Relay üzletekben és a kiemelt OMV benzinkutakon.

BESZÉLGETÉS DR. MOLNÁR TAMÁSSAL,
A MAGYAR VÍZILABDA-SZÖVETSÉG
ALELNÖKÉVEL, SPORTDIPLOMATÁVAL

INGBEN A PÓLÓBAN

írta: BARNA ANDRÁS *fotó:* BALOGH RÓBERT, BALOGH LÁSZLÓ, VÍZILABDA SZÖVETÉG

Dr. Molnár Tamás háromszoros olimpiai, Világ-és Európabajnok vízilabdázó egy nagy generáció tagja, aki már aktív sportolóként elkezdte építeni második karrierjét. Abbahagyva a profi sportot jogász doktor olimpikonunk a sportdiplomáciában keresi és találja meg az új kihívást. A Magyar Vízilabda Szövetség alelnöki pozíciója mellett számos hazai és nemzetközi bizottság tagja, a sportág elismert szakembere, ezért ennek okán most nem egy anekdotákkal fűszerezett múltidézés következik, hanem egy némileg formabontó beszélgetés, amiben a sorok között valahol a múlt és a jelen mindig összeér.

Noha

Tamás javaslatára a Margitszigeten találkoztunk, mégsem voltunk stílszerűek, mert a Hajós Alfréd uszoda helyett a Grand Hotel lobbijában ültünk le beszélgetni. Tulajdonképpen már a szálló parkolójában összefutottunk, ahol megadva a beszélgetés módját Papesz „csinosba öltözik”. Becenevét a szegedi sportársaitól kapta még hosszú évekkel ezelőtt – mesélte - „amikor kijöttem a vízből állandóan kipirult a fejem, mint a paprikának, innen a szó és mutációja” – tette hozzá nevetve a rendhagyó keresztlevél a történetét.

Nem engedjük el a jó idő kezét, ezért mielőtt leültünk volna, átsétáltunk a sziget Japánkertjén és így értük el a szálló előcsarnokát. Bár nem került szóba, kitekintve a hall óriási üvegportálján arra gondolok, hogy a sors egy remek komponista, ugyanis a Tokiói Olimpia után nemsokkal ez a park

most akarva-akaratlanul is kedves és spontán szimbólumként társult ehhez a délutáni beszélgetéshez.

Tamás nagyon közvetlen társaság, aminek köszönhetően néhány perc alatt az interjú is inkább egyfajta jó értelemben vett diskurzusba fordult át, ahol nem kellett „öltönybe öltöztetni” a kérdéseket.

Ennek okán viszont számos irányban elkalandoztunk, ami ugyan nem könnyítette meg a beszélgetés cikké történő megkomponálást, de azt gondolom, hogy ez most így lett jó.

– Barna András: Előre bocsátom, hogy nem vagyok a sportág nagy ismerője, az viszont tény, hogy a te generációdon és a ti sikereiteken nőttem fel. A sportkarriered gyerekkorodban kezdődött – mondhatni orvosi rendelvényre –, de nem a vízilabdával, hanem az úszással. Ugyanakkor még ez a momentum sem tud senkit predestinál arra, hogy a lenn is ragadjon az

uszodában, arra meg főleg nem, hogy élsportoló legyen. A te éltedben ez másként alakult.

– Dr. Molnár Tamás: Ez is úgy működik, mint élet bármelyik területe, ahol megvan minden egyes szakmának, tevékenységnek a maga folyamata. Ha ezt megerőszkoljuk, akkor nem lehet ennek

a rendszernek a végére érni, és ami a legfontosabb, nem tudunk sikereket elérni. Amikor nyolcévesen lekerültem az uszodába, akkor én valahol egy hendikeppel kezdtem, emiatt gyorsan kedvesezgettem és két-három eltöltött hónap után rájöttem arra, hogy nem az úszás az, amit nekem csinálnom kell. Ezért az első adódó pillanatban, amikor megjelent az uszodában egy vízilabdaedző toborozni, én kapva-kaptam az alkalmon.

– Túlkorosnak gondoltad magad?

– Nem, azt nem gondolnám, sokkal inkább hátrányban éreztem magam a többiekkel szemben, talán kevésbé tehetségesnek is, amiről azt gondoltam, hogy ennek hiányát nagy akarattal sem tudom majd kompenzálni. Ez a gondolat egészen biztosan bennem volt tudat alatt és végül is ezért váltottam a vízilabdára. A saját példámnak egyébként van egy máig érvényes aktuális üzenete. Az ugyanis ma is nagy kérdés, hogyan vigyük le és utána hogyan tartjuk lent a gyerekeket az uszodában. A legfontosabb, hogy olyan közeget tudjunk teremteni, amiben egyfelől a gyerek jól érzi magát és a szülő is motiválónak tartja. Ha ez megvan és emellé társul egy jó szakmai háttér, akkor biztosan elindul a gyerek a fejlődés útján. Az persze egy másik kérdés, hogy később, hogy ugorja meg az adódó akadályokat.

– A szüleidnek valamilyen közük volt a sporthoz vagy pedig egyszerűen le akarták kötni az energiáidat?

– Biztos, hogy olyan gyerek voltam, akinek le kellett kötni az energiáit. A szüleim soha nem befolyásoltak abban, hogy mit akarjak csinálni, de megeremették a lehetőségét. Bennük soha nem volt meg az, amit ma sokszor tapasztalunk, hogy ki-ki

a saját maga álmát akarja ráerőltetni a gyerekére vagy gyerekeire, akinek egyébként az adott sporthoz sem kedve, sem pedig tehetsége sincsen. Én egy fél pillanatig sem voltam ilyen helyzetben, imádtam, amit csinállok, amit jól igazol az is, hogy két kezemen meg tudom számolni, hogy utánpótlás koromban hány edzést lógtam el.

– A szűkebb környezetemben is megtapasztaltam, hogy egy idő után nemcsak a sportoló hoz áldozatokat, hanem a szülei és a környezete is.

– Aki sportolót nevel – és most nem csak a vízilabdáról beszélek – vagy a gyermeke olyan területen van, ahol a siker „mérhető”, annak nagy megértést kell tanúsítani.

A közvetlen környezet számára ez óriási igénybevétel és a káosz az évek múltával csak nő. Már több éve nem vagyok benne az élsportban játékosként, de még mindig szinte tervezhetetlen az életem, nyilván ehhez azoknak a hozzátartozóknak, akik a biztos háttérrel nyújtják, alkalmazkodniuk kell. Tehát az ő életük egy fokkal se jobb ebből a szempontból, mint az enyém.

– Akkor itt megállja a helyét az a mondás: együtt sírunk, együtt nevetünk.

– Mondhatjuk így is, de én inkább máshonnan közelíteném meg a dolgot és az éltért céltől visszafelé kezdeném a válaszadást. Mi egy szűk szelete voltunk annak tortának, akik ezeket a sikereket elérték. Abban a korszakban, amiben én játszottam huszonegyen voltunk olimpiai bajnokok, miközben biztos, hogy ez alatt a durván tizennyolc év alatt

legalább húszezer vízilabdázó volt idehaza. Ebből a húszezerekből voltunk mi huszonegyen, akinek ez a siker megadatott, ami számszerűsítve egy ezrelékes arány. Ezért pedig nem kérdés, hogy megérte áldozatokat hozni.

FOTÓK BALOGH LÁSZLÓ

– Milyen érzés nemcsak megélni ezt a fajta sikert, hanem szembesülni azzal is, hogy egyszer eljön egy nap, amikor kiválasztott leszel és átkerülsz egy másik medencébe, ami akár a siker kapuja is lehet?

– Leírhatatlanul jó, ugyanakkor biztosan többen

érezik magukban a tehetséget, mint amennyien valójában tehetségesek. Ez nem baj, mert az önbizalomnak ez az egyik alappillére és ez adja meg az erőt ahhoz, hogy elindulhass ezen az úton. Olykor nem is rossz, hogyha az önbizalom egy kicsit túl

van dimenzionálva, mert ez segíthet a nehézségeken átlendülni. Hogy lásd az arányokat: ma már a tizennégy-tizenöt éves korosztályban is van válogatott. Ezekből a srácokból a későbbiekben három-négy olyan lehet, aki felkerülhet a felnőtt válogatottba, de még ott is csak egy töredékének adatik majd meg az, hogy eredményeket is elérjen. De még ez sem a jéghegy csúcsa, mivel ezen a szinten is megmutatkoznak a tudásbeli különbségek. Szóval minden azon múlik, hogy mennyire van hited és mennyire vagy kitarító.

– Amikor elindult a te utad, akkor milyen jövőképet vízi-onáltál magadnak sportolói létben és azon túl, hiszen ez egy véges tevékenység.

– Az Olimpia, mint vágyott és titkos cél – annak ott kell lennie az álmaid között. Különösen akkor, ha tudod, hogy az ösök, a példaképek elérték ezeket a sikereket, akkor ez megerősíti a

hitet abban, hogy ez nem egy lehetetlen küldetés. Magyarországon a vízilabdában olimpiai sikerekről álmodozni nem egy irreális dolog, de ahhoz, hogy ezt a magasságot elérd, a tyúklétrát fokról-fokra meg kell mászni, ugyanis, ha egy lépés is kimarad, az ember nagyon gyorsan lecsúszhat az aljára és utána

soha nem éri el a tetejét. Ez sok év, sok lépcsőfok, ami mellé kell, sőt szükségszerű egy olyan támogató közeg is, akik végigkísérnek ezen az úton.

– **Kiket értesz támogató közegen?**

– A csapattársakat, szakmai, egészségügyi háttérrel és minden olyan közreműködőt, akik ezt a munkát segítik. Negyven évvel ezelőtt még nem, az én időmben már részben, manapság pedig

ez alól az én vízipólós generációm sem volt kivétel. Ugyanakkor a vízilabdázók egy nagyon összetartó közösség. Nyilván, akik ebbe kívülről kerülnek bele, azoknak sok dolog érhetetlennek tűnik, mert nálunk más a mentalitás, a humor, de sokszor még a beszédstílus is. De véleményem szerint ez nem egy unikális dolog, mert minden sportnak megvan ez a speciális mivolta.

értelmében barátnak lenni, az nagy baj. Nagyon fontos, hogy ne legyen probléma eltölteni az uszodán kívüli szabadidőt egymással, ne legyen probléma a másik gondjáról beszélni vagy a másik örömeinek örülni, mert ez elengedhetetlen része a csapat sikerének.

– **A jövőkép taglalásakor nem került említésre, de tudvalevő, hogy neked van egy jogi diplomád, bár hivatásszerűen nem használtad.**

elmondható, hogy az élsport tudományos kategóriává fejlődött, tehát ma már nem elég pusztán csak lejárni az uszodába vagy a tornaterembe, ennél ma már többről szól a profi sport.

– **Ha már a közeg szóba került, vízilabdás élet milyen belülről? Akikkel én találkoztam, azoknak a szemük sem állt jól – értsd ezt a szó jó értelmében.**

– Szerintem egyfajta csibészség mindig egészséges,

– **A közös cél, az egymásrautaltság csapattá kovácsol, de mennyire válik ez barátsággá az évek alatt?**

– Vallom, hogy ebben a közösségben nem elég csak az, hogy az edzés elejétől a végéig együtt vagyunk, utána mindenki felöltözik és megy a dolgára. Nyilván a barátság mélysége az mindig lehet egy kérdés. Viszont, ha a medencén kívül egy csapat tagjai nem találják meg egymással a hangot, amihez nem kell a szó klasszikus

– Szerintem nagyon fontos, hogy az ember életben legyen egy másik út, egy másik alternatíva, amit egyébként a mai fiataloknak is szem előtt kellene tartaniuk. Nemcsak a sportban, de az életben sincs semmire garancia, éppen ezért mindig kell egy ásznak lennie az ember ingujjában, amit akármikor elő lehet húzni. Én egyébként műszaki szakközépiskolába jártam, de sajnos vagy szerencsére, elég hamar kiderült, hogy ez pálya nem az én utam lesz.

MEG KELLETT TANULNI AZT, HOGY AZ A FAJTA
SPORTOLÓI MENTALITÁS, AMIBEN AZ EMBER
ÉVEK HOSSZÚ SORA ÓTA BENNE VOLT, AZ A
SPORTDIPLOMÁCIÁBAN MÁS ÉRTELMET KAP

AMIKOR MÁR ÉREZTEM,
HOGY KIFELEÉ TARTOK A
VÍZILABDÁBÓL, AKKOR MÁR
TUDATOSAN A MOSTANI
UTAMAT EGYENGETTEM
ÉS A SPORTDIPLOMÁCIÁRA
KONCENTRÁLTAM

Azt gondolom, hogy legmerészebb álmaiban talán építész mérnök szerettem volna lenni, de az belátható volt, hogy ez pálya a sport mellett nem fog menni, ezért az érettségi után inkább a Szegedi Egyetem jogi karára jelentkeztem. Az időszakra jellemző momentum volt, hogy akkoriban számtalan más klub hívott vagy leigazolt volna, de mindegyikre nem mondtam, mert nem akartam megszakítani a tanulmányomat. Minden sportolónak szembe kell néznie azzal, hogy a pályafutása alatt bármi megtörténhet, szerezhet egy olyan sérülést, ami a sportolói lét végét jelenti és akkor ott egy hatalmas úr keletkezik. Ezt adott esetben igen nehéz feldolgozni vagy megtalálni a megoldást a hogyan továbbra. Erre minden sportolónak készülnie kell vagy készülnie kellene.

– Egyetem után?

– Az egyetem után húsz év profi vízilabdázás következett. A pályafutásom vége felé pedig ugyanaz a kettősség megvolt vagy alakult ki bennem, mint a karrierem elején. Amikor már éreztem, hogy kifelé tartok a vízilabdából – ez, ha jól emlékszem a Pekingi Olimpia előtt lehetett –, akkor már tudatosan a mostani utamat egyengettem és a sportdiplomáciára koncentráltam, ahol a legfontosabb az volt, hogy továbbra is a vízilabdázásban tudjak dolgozni, és ezt a célnak el is értem. Ennek a célnak az eléréshez viszont az kellett, hogy nagyjából öt évvel az aktív pályafutásom befejezése előtt elkezdjek rajta dolgozni, hogy mire azt befejezem, ezt a fonalat azonnal fel tudjam venni. Szóval biztosra mentem, mert el akartam kerülni azt, hogy amikor végleg kimászom a medencéből, akkor nem tudom, hogy mi lesz velem.

– **Egyébként a kettős karrierépítés mennyire tudatos ma sportolói körökben?**

– Megint csak azt kell mondjam, mindenkinek fel kell ismernie, hogy semmi sem tart örökké és mindenkinek meg kell találnia a saját életét a sport után is. A kettős életpályamodel szükségességét és fontosságát már mind kormányzati szinten, mind pedig sportvonalon is felismerték, aminek mára komoly infrastruktúrája és háttere van, ennek köszönhetően minden élsportban tevékenykedőnek van hova nyúlnia.

– **Talán egy kicsit költői lesz a kérdés, de ha valaki ennyire tudatosan készül a „második életére”, és eljön az idő, akkor ezzel a tudattal könnyebb otthagynia a medencét?**

– Az embernek mindig tudnia kell, hogy mikor kell kiszállnia. Húsz év aktív sportolói múlt után

egyébként is alábbhagy a vehemencia és kevésbé tartod oda az arcodat, mint a pályafutásod kezdetén. Én mindent elértem ebben a sportban, amit lehetett, volt, amit többször is. Sokkal jobb ennek fényében és így elköszönni a profi világtól, mint mondjuk két-három évet ráhúzva még „csapkodni” a vizet. Nekem sokkal jobban esik, amikor egy kommentárban azt hallom vissza, hogy a csapat új felállásában vajon hogy pótolják, majd Molnár Tamást,

minthogy a medencében rozsmár módjára bénázva megkapjam azt a kritikát: mit akar még itt ez a vén csont? A vízilabda egyébként is egy fókuszban lévő sportág, ahol, ha jönnek az eredmények Isten vagy, ha nem jönnek, akkor mindentől függetlenül, elengedik a kezdet. *(nevet)*

FOTÓK: VÍZILABDA SZÖVETÉG

ÉN MINDENT ELÉRTEM EBBEN
A SPORTBAN, AMIT LEHETETT,
VOLT, AMIT TÖBBSZÖR IS. SOKKAL
JOBB ENNEK FÉNYÉBEN ÉS ÍGY
ELKÖSZÖNNI A PROFI VILÁGTÓL...

– **Letetted a voksodat a sportdiplomácia mellett, ami felveti bennem azt, hogy aki ilyen irányultságot keres vagy választ, az valamin változtatni szeretne. Szóval van benne egyfajta reneszánszemberi attitűd. Jól látom?**

– Máshonnan vagy máshogyan közelíteném meg dolgot. Én egész életemben más munkát végeztem, mint egy átlagember – az mondjuk más kérdés, hogy soha nem munkának éltem meg. Tisztában vagyok azzal is, hogy az élsportot sokan nem tekintik munkának, mivel klasszikus értelemben nincsen egy látható vagy kézzelfogható gyümölcse, hacsak az érme nem tartjuk annak. Szóval, amit az élsportolók csinálnak, az egy egészen más produktum. Ennyi év távlatából valahol morális kötelességemnek is érzem, hogy visszaadjak a saját sportom felé abból a tudásból és tapasztalatból, amit az évek során megszereztem. Az, hogy én a sportdiplomácia útján elindultam, az ennek a dolognak egyfajta eszköze. Egyébként úgy érzem, hogy ma a vízilabdasporthoz nagyon sokan úgy látják vagy gondolják – az elmúlt tíz év munkája alapján –, hogy én lehetek nemzetközi szinten az az ember, aki egy olyan vezető lehet, akit a szakma is elismer és támogat.

– **A kihívások embere vagy és tudom, hogy mindent imádsz, ami sport és ami-ben, ha lehet, ki is próbálsz magad.**

– Erre szoktam azt mondani, hogy szeretek veszélyesen élni. *(nevet)* Korábban több szezont is végigjátszottam, Máltán kezdtem el búvárokodni, amit mára igen magas szinten sikerült elsajátítanom. De nem csak ez az egy „örülem” van.

Két évvel ezelőtt a Budapesti Európa-bajnokságon ismerkedtem meg Tóbiás Mátyással, aki azóta már a barátom lett; az ő kezdeményezésére kezdtem el a sportlövészetet, amit azóta is rendszeresen csinálok. Magába szippantott ez a sportág, aminek én az IPSC-IDPA, azaz szituációs szakágát csinálom,

ami iszonyú nagy koncentrációt igényel, s ez a végén egy egészen más leterheltséget jelent, mint általában többi sport.

Éles fegyvert használunk és egy épített pályán kell végigmenni, lehetőleg hibátlanul és időre.

Ugyan nem vagyok még egy Piszkos Harry, de azt mondják, hogy már versenyeznem kellene, az azonban már megint egy másik magasság. Én egyelőre azért csinálom, mert mindennél jobban kikapcsol.

– **Tehát ha pihensz, akkor is sportolsz?**

– Igen, valahogy így van. *(nevet)* Például szeretek tollaslabdázni is, ami ugyan megint egy gyilkos dolog, de nagyon imádom, főleg télen.

– **Egyébként a gyerekeid is vízilabdáznak?**

– Igen.

– **Nem árnyékolod be túlságosan az életüket?**

– Az elején visszahallottam, hogy ez őket nem érdekli, csak én erőltetem. Szerencsére ez csak a kezdeti befeszülés volt, ma már ki nem hagynának egy edzést sem. Örülök, mert rettentően céltudatosak és rendkívüli akaraterővel bírnak, ikrek egyébként, és nem olyan nemrégén töltötték be a tizenhatot.

– **Szerinted mit nem tudnak rólad az emberek?**

– Remélem sok mindent! *(nevet)* Ha úgy tettet volna fel a kérdést, hogy milyen embernek tartom magam, akkor arra azt mondom: olyanak, aki nyitott a világra, akit vonzanak az új dolgok, amiket nem fél kipróbálni. Nem félek megmérettetni magamat, sőt ennek okán azt is mondhatom, hogy akkor tudok valamit a leghatékonyabban megcsinálni, ha versenyhelyzetet teremtek.

– **Hol van a sportdiplomáciában a versenyhelyzet?**

– A sportdiplomáciában azért versenyzel, hogy benne tudjál maradni. Ebben a szférában meg kellett tanulni azt, hogy az a fajta sportolói mentalitás,

amiben az ember évek hosszú sora óta benne volt, az itt teljesen más értelmet kap. Ha valaki a célorientáltságot és mindent mindenáron elérni filozófiát nem tudja egy ilyen közegben politikusosan alkalmazni – ami valljuk be egy sportolótól teljesen idegen –, az nem tud megélni egy ilyen közegben. Innentől kezdve pedig már sportpolitikáról beszélünk, ahol a problémák és azok megoldásainak módja sokkal közelebb állnak a politikához, mint a sporthoz. Ha ezt valaki nem tudja ötvözni, akkor a célokat sem tudja elérni és emiatt kipottyantja a rendszer. Itt jegyzem meg, hogy jellemző módon a sportdiplomáciáról csak akkor esik szó, ha kikapunk. Ha nyerünk, akkor már nem rajtunk van a fókusz, és ez így is van rendjén.

– **Hogy látod, nemzetközi szinten milyen erőt képviselünk?**

– Magyarország kis ország, emiatt a súlya is kisebb. Azáltal, hogy az elmúlt tíz évben a világ egyik sportfővárosa lettünk, sok minden megváltozott, ugyanis azzal, hogy nemzetközi sportéletben aktív szerepet játszottunk, az a különböző fórumokon a megkönnyíti számunkra a folyamatokat. Ez pedig óriási előrelépés volt az elmúlt tíz évben.

– **Hogy látod a sportdiplomáciai jövődet?**

– Mindenképpen és továbbra is a nemzetközi vonalon tudom magamat elképzelni, mert itt lehet és tudok tenni a legtöbbet ezért a sportágért, mert megoldandó feladatok vannak bőven. Azt gondolom, és valahol büszke is vagyok arra, hogyha bárkit megkérdeznél azok közül, akik ma ott vannak LEN (*Európa Úszószövetség – Ligue Européenne de Natation*) és a FINA (*Nemzetközi Úszószövetség – Fédération Internationale de Natation*) bizottságaiban, hogy kiben látják lehetőséget, a képességet, az akaratot, hogy ezt az ágat úgy vezesse, ahogy azt a vízilabda-társadalom elvárja, kilencvenkilenc százalékkal az én nevemet mondaná.

Ez számomra pedig mindenképpen egy pozitív jövőképet vetít előre.

– **Ámen!**

**Csapatépítő?
drivingcamp!**

**Pörögjete fel vezetéstechnikai
élményprogramokkal
és gokarttal!**

 drivingcamp
www.drivingcamp.hu
www.dckarting.hu

**Gokart?
drivingcamp!**

Legutóbb az Őrség és a Göcsej egyre felkapottabb területi felé vették az utunkat, most pedig a Fertő-tavat jártuk végig, mind a magyar, mind az osztrák oldal felől, az Audi különleges túra kupéjával, az S5 Sportback modellel.

írta: MIFERFIÁK
foto: NOVÁK ILDIKÓ

FERTŐ-TÓ

HATÁRON INNEN ÉS TÚL

Sopron a múzeumok városa, Buda után pedig itt található a legtöbb műemék, így maga a város is egy nagy múzeummá válhat, ha nyitott szemmel járunk benne. A Fabricius-ház alatt római fürdő maradványai pihennek, a pincében a római kori Sopron, vagyis Scarbancia megmaradt sírkövei, Jupiter, Juno és Minerva istenek hatalmas márványból faragott szobrai vannak kiállítva. A város jelképe, a Tűztorony mai alakját az 1676-os nagy tűzvész után kapta, a Stornoházban a híres restaurátor família gyűjteménye tekinthető meg. A Nagyboldogasszony Templom (népies nevén Kecse templom) a hazai gótikus építészet egyik legkiemelkedőbb alkotása, akárcsak

a Közép-Európában is egyedülálló gótikus zsinagóga. Aki a várost maga mögött hagyva az erdőbe vág, annak a Brennbérg-bánya felé vezető turistaútvonalakat ajánljuk. A város környéke a jó borokon és a világörökség részét képező Fertő-Hanság Nemzeti Parkon kívül másról is nevezetes. Fertőrákoson a kőfejtő miatt érdemes megállni ahol zenés előadásokat is tartanak, de a közelben előkerült (1866-ban) Mithras-szentély is páratlan látvány. Balf a vizéről ismeretes, Nagycenken a Széchenyi család hagyta ott a keze nyomát. Kastélyuk ma múzeum, „a legnagyobb magyar” gróf Széchenyi István életútját mutatja be. A temetőben található Széchenyi Mauzóleumban nyugszik a Magyar

Nemzeti Múzeum megalapítója gróf Széchenyi Ferenc és a gróf Széchenyi István is. Sarródra a Nemzeti Park központja, a Kócsagvár és a tájház vonzza az érdeklődőket, a közeli Fertőd pedig az ország, de talán Kelet-Európa legszebb kastélyának köszönheti hírnevét. A patkó alakú, lenyűgözően szép barokk stílusú kastély építtetését Esterházy József kezdte meg az 1720-as években. 1769-től húsz éven át volt a kastély (pontosabban az ún. Muzsikaház) lakója és udvari zeneszerzője Joseph Haydn. Az épületet lenyűgöző pompája miatt „Magyar Versailles”-nak is nevezik.

Innen egy rövid kitérővel érdemes Ausztria felé kanyarodni, ahol a tó mindkét oldala sűrűbben beépített, mint Magyarországon és itt bőségesen nyílik lehetőség strandolni, vitorlázni, kerékpározni. A terület rendkívül népszerű a borászok körében is.

Századokon keresztül Esterházy hercegek Közép-Európa kulturális és politikai életének meghatározói voltak. Nagylelkű védnökökként, fontos építési vállalkozókként és szenvedélyes művészetgyűjtőkként vonultak be a történelembe. Goethe már beszélt az Esterházyak tündérkirályságáról. Hagyományaik a borban is kiteljesedtek: több, mint 250 éve, az Esterházyak a hajtó erői a bor és kulináris kultúrának ebben a régióban. A jelenben számtalan borászat folytatja ezeket a hagyományokat és a borászati létesítményeket úgy alkották meg, hogy optimálisan alkalmazkodjanak az egyedi szőlőterületek sajátos jegyeihez. Ilyen különlegesség például a szimbiózisok a talajban és a kivételes, majdnem mediterrán éghajlat, melyet a közeli Fertő-tó és a Pannon síkság okoz, és ez kölcsönöz különleges karaktereket a boroknak.

Különleges ékkövei vannak például Rust városának, amely hírnevét olyan borászcsaládok jelzik, mint a Wenzel. Az ősi boltozatos pincék egy része még a 16. századból való, amikor még a történelmi, hagyományos gazdaság a régi Magyarországhoz kötődött. A terület specialitásának számítanak az édes, jó minőségű borok, más néven a Ruster Ausbruch. Rengeteg hasonlóságot mutat a Tokaji Aszúval. Itt is a botrytis végzi el feladatait a szőlő fürtökön, amihez a megfelelő mikroklíma is hozzájárul. Ezt a bort még a múlt század végén is szállították Sziléziába és a Balti tengerhez. Úgy hívták, hogy a „folyékony arany”.

Rusttól nem messze található a Family-Park. A modern vidámpark egy teljes napos programot kínál az egész családnak a kicsiktől akár a nagyszülőkhöz. Számtalan alkalommal készülnek tematikus programokkal is, novemberben például a szellemek kerülnek elő Halloween napkor.

Szintén az egész család számára hasznos lehet egy kis vásárlás is a Fertő-tóhoz igen közeli Parndorfban található designer outletben. És ha esetleg megehézték akkor erre is számtalan lehetőség van, házais és fűzios stílusban is. A mi saját kedvencünk, a Védényben a közvetlen a tó parton található Fritz.

AUDI S5 SPORTBACK TDI

NAGY ÚTAZÓ

írta: MIFERFIÁK fotó: AUDI

Az Audi S5 Sportback TDI a családnak is elegendő helyet kínál - és a sportautók erejét. Még tágasabb beltér és még erősebb TDI-motor kölcsönöznek valami egészen különleges pluszt ezen ötajtós modell számára, de az Audi S5 Sportback TDI új dizájnnyelvezetével és S-specifikus külső elemeivel megjelenésében is igencsak meggyőzőnek bizonyul. Az „S” rövidítés mindig a sportosság és az ehhez elválaszthatatlanul kapcsolódó magas fokú gazdaságosság jelzése – az Audira jellemző módon. Az S5 Sportback az új Sportback-sorozat csúcsmo­delljeként mutatkozik be. Az elegáns ötajtós kupé hajtásáról 347 lóerő teljesítménnyel magas hatásfokú kompresszorral szerelt, háromliteres V6-os turbódízel motor gondoskodik.

AZ Audi S5 Sportback TDI új dizájnyelvezete minden irányból rátekinve sportosságot és vonzerőt sugároz. Különleges stílusjegyek az alapkivitelhez tartozó, S-specifikus külső elemek: elől az S-lökhárító, a matt alumíniumezüst betétekkel kiegészített, méhsejtmintázatú, matt Titánfekete hűtőrács, a határozott szegélyű, széles légbeömlőnyílások és a matt alumíniumezüst első pengeelem (blade), míg oldalt a 18 col peremátmérőjű kerekek, az S-sportfutómű, a külső visszapillantó tükrök matt alumíniumezüst háza és az S-emblémával díszített, megvilágított első küszöblécek. A far szélességét a végigfutó matt

alumíniumezüst díszléccel kidolgozott S-diffúzor, a krómozott, S-specifikus kettős kipufogóvégcsövek és a hátsó S-légterelő hangsúlyozzák.

S-specifikus elemeinek köszönhetően az Audi S5 Sportback TDI utastere is sportosságával tűnik ki, például extrafelszerelésként rendelhető S-sportülései, széria szálcsiszolt matt alumínium dekorbetétjei

és bőrbevonatú, S-emblémával és kontrasztárnyalatú varrásokkal díszített, háromküllős multifunkció plusz kormánykereke révén. Az új dizájnyelvezet részei a hangsúlyosan vízszintes elrendezésű elemek, az igényes anyagválasztás és a korszerű infotainment-kínálat, amelyek együttesen a tágas tér különleges

érzetével szolgálnak. Az olyan technikák – mint például az extrafelszerelésként rendelhető MMI Navigációs rendszer plusz – intuitív módon, a tapintásbeli visszajelzésekkel is szolgáló, 10,1 col képátlójú MMI touch érintőképernyőről vagy természetes hangvezérléssel kezelhetők az Audi S5 Sportback TDI volánja mögött. Mindemellett ugyancsak

extrafelszerelésként az Audi virtual cockpit plus műszeregység is szerepel az az Audi S5 Sportback TDI kínálatában, amely 12,3 col átlójú, jól áttekinthető Full-HD kijelzőfelületén közvetlenül a vezető látóterében tájékoztatja a legfontosabb járműadatokról. S-specifikus üzemmódjában a fordulatszámérő áll a középpontban. E rendszer személyre szabható

eljesítménnyel és 700 newtonméter maximális forgatónyomatékkal rendelkezik. Számokra váltva álló helyzetből indulva 100 km/h-s tempóra kevesebb, mint 5 másodperc alatt, gyorsul fel, elektronikusan leszabályozott végső sebessége pedig 250 km/h. Mindezt a sport-differenciálművel szerelt quattro összkerekhajtás - amely aktívan és változó

kezeléssel, intuitív menüvezé-
téssel és a vezetőre összponto-
sító megjelenítéssel kerüli
a felesleges bonyolultságot.

Hathengeres, 3,0 literes
TDI-motorja 347 lóerő t

arányban osztja el a forgatónyomatékokat a tengelyek között - egészíti ki, mégpedig a kormányzás áttételét és erőszükségletét pontosan a jármű pillanatnyi sebességéhez igazító dinamikus kormányzás fokozott kényelme mellett. Ugyancsak a gazdaságosságot szolgálja a 48-voltos mild-hibrid rendszer, az Audi drive select menetdinamikai szabályozórendszerrel, illetve annak dynamic, comfort, auto, individual és efficiency beállításával pedig vezető a menettulajdonságokat is közvetlenül befolyásolhatja. Összeségében egy igazi nagy utazó. Elsősorban annak ajánljuk aki sokat és nagyobb távolságokat utazik, akár több személlyel, családdal.

hűségprogram

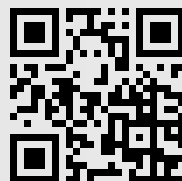
HOTEL & MORE HŰSÉGPROGRAM

Nem kell tovább keresnie a neten szállodáinkba a legjobb árat: regisztráljon a Hotel & More Hűségprogramba! Csak 1 perc és azonnal 5% kedvezménnyel valamint **garantáltan a legjobb áron** foglalhat hozzánk és a Hotel & More többi szállodájába.

- **korai érkezés vagy távozás**
- **magasabb kategóriájú szoba kedvezményes igénybevétele**
- **kártyaszinttől függő szobai bekészítés**

A szállodák felsorolása, ahol elérhető a Hotel & More Hűségprogram a **www.hmhotels.hu** weboldalon található.

H-1022 Budapest, Fillér utca 84/a
+36 1 792 2950 | +36 30 643 4270
husegprogram@hotelandmore.hu
www.hmhuseg.hu

BOMBABIZTOS LUXUS

MERCEDES-BENZ
S680 GUARD

írta: MIFERFIÁK *foto:* MERCEDES-BENZ

Az új páncélozott Mercedes-Benz S-osztályról minden titokzatos – még a bemutatkozása is, mint kiderült. A német márka a múlt héten csendben bemutatta az új S680 Guardot „államfők és üzleti vezetők” számára, akik egyszerre szeretnének dekadens és diszkrét módon utazni, akár robbanások vagy lövések sorában is.

AZ

új S-osztályon alapuló, áthatolhatatlan négykerékű erődítmény a hírek szerint közel 5 tonnát nyom és VPAM VR10 minősítéssel rendelkezik. Ez a személyautóknál elérhető legmagasabb szintű ballisztikai védelem, ami azt jelenti, hogy az impozáns autó ellen áll egy rohamlővegből kilőtt golyózápornak vagy két kézigránát detonációjának.

A páncélozott Benz új védőkarosszériával és erős, többrétegű polikarbonát üveglapokkal frissült, amelyek közel 4 hüvelyk vastagságúak. Speciálisan gyártott Michelin PAX run-flat gumikon közlekedik, amelyek nagyjából 19 mérföldön át gurulnak, még akkor is, ha defektet kaptak. Fel van szerelve

egy fedélzeti tűzoltó rendszerrel és egy vészhelyzeti frisslevegő-rendszerrel is, ha tűz, füst vagy gáz támadna.

„Egyetlen más sorozatgyártású szedán sem teljesíti ilyen átfogóan a polgári járművek legmagasabb védelmi osztályát” – mondta Dirk Fetzer, az S-osztály termékmenedzsmentjének vezetője egy nyilatkozatban. „Ugyanakkor a minőség és a tartósság a kiterjedt fejlesztési és tesztelési tevékenységnek köszönhetően szériaszintű. Az új különleges védelmi változat megvédi azt, ami számít.”

AMI A TELJESÍTMÉNYT ILLETI, A GOLYÓÁLLÓ GÁRDÁBAN EGY IKERTURBÓS 6,0 LITERES V-12-ES MOTOR TALÁLHATÓ, amely a Maybach S680-hoz hasonlóan 604 lóerő leadására képes. A forgatónyomaték azonban 664-ről 612 lóerőre csökkent.

A hatalmas jármű súlya miatt viszont a sebességet 118 km/óránban határozták meg. A kilencfokozatú automata sebességváltót, a kormányzást és a felfüggesztést is úgy hangolták, hogy a megnövekedett súlyt kezelni tudja. Ez biztosítja a fekete szőrnyetegnek a szükséges sebességet és kezelhetőséget, hogy bármilyen kényes helyzetből ki tudjon kerülni.

Az autógyártó állítása szerint a belső tér ugyanolyan fényűző, mint a páncélozatlan S-osztályé, bár a Guard nyilvánvaló okokból nem rendelkezik tolotetővel. Gyémánttal steppelt bőrülésekre, a legújabb infotainment rendszerre és bőséges lábtérre számíthat. Az európai piacokon kapható S680 Guard 547 ezer euróba kerül, ez nagyjából hatszor annyi, mint a normál S-osztály ára. De senki sem mondta, hogy ez a szintű védelem olcsó lesz.

BMW
MOTORRAD

BMW R18

LELKE VAN

Leier Autó | 9024 Győr, Szauter út 9. | Tel.: (+36 96) 513 213 | bmw-motorrad-leierauto.hu

MAKE LIFE A RIDE

— WILKOMMEN IN — ÖSTERREICH! ÖSTERREICH!

írta: BARNA ANDRÁS *foto:* JURÁK ZSOLT

Jurák Zsolt állandó utazási szakértőnkől már megszokhattuk, hogy élménybeszámolóit többnyire öt-tízezer kilométerre lévő országokból hozza. Ezúttal azonban szakított a saját maga által teremtett hagyománnyal, és nem kalandozott el a világ egy másik fertályára, hanem egy szomszédos országot választott rovatunk témájául: Ausztriát.

AUSZTRIA AMELLETT, HOGY FANTASZTIKUS TERMÉSZETI ADOTTSÁ- GOKKAL RENDELKEZIK,

számunkra ezen felül is sok szempontból emblematikus, a történelmi kötődésről nem is beszélve.

Nagy összegben mernék fogadni arra, hogy olvasóink közül is sokan számos kedves emléket hoztak már haza ebből az országból. Nem tartozik szorosan a témához, de először én is Ausztriában pillanthattam be a nyugati világba. „Ott még a fű is zöldebb, majd meglátod” – mondogatták sokat látott ismerőseim egykor.

Azóta persze sok víz lefolyt a Dunán, Zsolt is megszámlálhatatlanul sok körutat tett már Ausztriában, és minden utazása megerősítette abban, hogy újból és újból vissza kell térnie. Tulajdonképpen ezért került a terítékre nyugati szomszédunk, no meg azért is, mert a pandémia nemigen engedett a tenge-
rentúltra tekinteni. A helyzet viszont kiváló alkalmat kínált arra, hogy kalandorunk ismét visszatérjen kedvenc helyeire.

– **Barna András: A szűkebb környezetben vannak olyanok, akiknél nem telhet el év úgy, hogy legalább egy alkalommal ne szervezzenek Ausztriába valamilyen kirándulást vagy kisebb túrát, te is többször jártál már itt. Mi csábít vissza újra meg újra?**

– Jurák Zsolt: Legalább harminc alkalommal jártam már ebben az országban, és nem számolom

azokat az eseteket, amikor vásárlási céllal mentünk. Egykor volt egy kis üzletünk, emiatt fordultunk meg kint többször, szóval nem a gorenjés időszakra gondolok. Arra már nem emlékszem, hogy gyerekként mikor utaztam oda először, de azt tudom, hogy akkor a Donald rágó és a VHS kazetta volt a sláger. Később turistaként az első állomásaim egyike Bécs, illetve Schönbrunn volt mint kötelező látnivaló, aztán mindig egyre távolabb mentem. Először a melki apátságba szerettem bele, majd jött Wachau és Salzburg környéke, Innsbruck, később a déli rész, Graz és Klagenfurt. Be kell valljam, hogy utazásaim során Ausztriát sokszor csak egy közbenső állomásnak tekintettem. Ez talán az ország közelségéből is fakadt, hiszen ide nagyon gyorsan el lehet jutni, tehát megéri csak egy hétvégére is átjönni kirándulni. A pandémia alatt két országba vágytam nagyon

vissza: az egyik Olaszország, a másik pedig Ausztria, ez utóbbinál a hegyek és a tavak közé. Éppen ezért egy „best of” utat állítottam össze magamnak.

– **Mi került a fókuszba?**

– Úgy döntöttem, hogy ezúttal nem a városokra koncentrálok, hanem sokkal inkább a természeti szépségekre és a vidék hangulatára, a kis családi panziókra. Az utazás rovat rendszeres olvasói bizonyára tudják, hogy minden más országban a jó hotelek híve vagyok, de érdekes,

hogy Ausztriában alig kívánom meg a szálláshelyek e formáját. Ugyanis nekem az osztrák milióhoz hozzátartozik a „fogadósné” császárszömléje vagy a panziót körbevevő farm, ahol adott esetben a reggel fejt tejet is meg lehet kóstolni. Szóval egy olyan utat állítottam össze magamnak, amit az elmúlt harminc évben akár már többször is láttam, de egyfajta nosztalgikus vonzódást éreztem, hogy újból megnézhessem.

– **Ezek után nem jöhet más, mint az, hogy képletesen felvegyük a túracipőt. Hol kezdődtek Jurák Zsolt kedvenc helyei?**

– Egy körutat terveztem, ám egy helyen maximum két éjszakát töltöttem el. Különös gonddal

válogattam ki a panziókat, arra törekedtem, hogy tradicionális osztrák helyeken, de ne nagy hotelekben szálljak meg, és természetesen a jó ár-érték arányt is figyelembe vettem. Ennek köszönhetően jellemzően öt-nyolc szobás panziókban foglaltam szállást, nagyjából száz euró körüli árfekvésben. A túra a wachau régióval indult a Duna mentén a melki apátságig. Ez egy nagyon hangulatos út, ahol kulináris élményeknek is hódolhat az ember, hiszen itt több helyen is faszénnel sütik a halat, és árulják a kézműves finomságokat. Egyébként a kirándulóják egyik első állomása is ez a térség, mert nagyon jól be lehet barangolni a környéket.

– **Elhagyva a pizstrángillatot, merre mentél tovább?**

– Gmunden és vidéke következett. A város melletti kis faluban foglaltam szállást, egy már harminc éve Ausztriában élő Srí Lanka-i házaspár panziójában. Némileg vicces, de mégis kellemes emlék marad az ott eltöltött rövid idő, és nemcsak azért, mert kiváló vendéglátók, hanem azért is, mert – meg merem kockáztatni a kijelentést – náluk ettem ez idáig a legjobb bécsi szeletet, pedig ezt az ételt

soha nem hagyom ki az osztrák útjaim alkalmával, szóval van összehasonlítási alapom.

Gmundenben nagyon sok a kirándulási lehetőség, a város talán egyik legszebb látnivalója az erti szárazföldi és a tavi kastély, mely utóbbihoz egy hídon lehet, sőt be is kell sétálni, mert annyira szép. A gmundeni tavat elhagyva egy másik tó következett a programban, a Wolfgangsee, a Salzkammergut régió legnagyobb tava. A Wolfgangseet utazásom egyik csúcspontjának is nevezhetem, annyira gazdag szép látnivalókban. Egy St. Gilgen-i rövid városnéző séta után hajóra szálltam, és nagy-

mények is várnak az emberre, amire én, ha egy mód van rá, vevő vagyok. Amikor Ausztriában járok, akkor nem csupán klasszikus, hanem egyben hütteturistává is válok. *(Nevet.)*

– **Mégpedig miért?**

– Azért, mert ki nem hagynám, hogy ne adózzak a hütték gasztronómiájának, ahol már csak a lellem megnyugtató végett is mindig megkóstolom a gőzgombócot vagy a kaisersmarnit.

jából félórás hajókázás után elértem azt az állomást, ahonnan egy kisvasút vitt fel a tó fölé magasodó hegyre, a Schafbergre. A vonat körülbelül harminc perc alatt ér fel az 1800 méteres csúcsra, ahonnan páratlan panoráma tárul az ember szeme elé, és csaknem az egész lenyűgöző salzkammerguti tövidéket be lehet látni. Persze a látvány mellett gasztróél-

– **Ha már a hüttéknél tartunk, akkor síelsz is?**
 – Ausztriát én télen is szeretem, de leginkább nézni egy hüttéből vagy egy meleg vizes medencéből. *(Nevet.)*
 – **Nem is volt meg benned a vágy, hogy kipróbáld a síelést?**
 – De, a vágy megvolt, sőt a lábamon is volt síléc nagyjából öt-hat percig egy Bad Kleinkirchheim-i

kirándulásom alkalmával, mivel ennyi is elég volt ahhoz, hogy rájöjjek, ez nem az én sportom. Őszintén szólva ekkor jöttem rá arra a korábban is említett dologra, hogy nekem itt a legjobb és legbiztonságosabb hütteturistának lennem, ugyanis amíg a többiek síeltek, én a nyugalomban élveztem a téli nyarat egy jó kis forralt borral a kezemben. *(Nevet.)*

Szóval úgy gondolom, hogy ez az egynapos program rendkívül gazdag volt látványokban és számomra ez a hely egészen biztosan ott van Ausztria három legszebb látnivalója között. Nyilván ez egy teljesen szubjektív megállapítás, hiszen a sorrend kinél-kinél más lehet, de ez így van jól.

– **A Wolfgangsee után merre vitt az úti terv?**

– A Wolfgangsee-től Hallstattba mentem, amiről szintén elmondhatom, hogy a szívem egy másik csücske. Akárhányszor ha Ausztriában Hallstatt irányába utazom, itt mindig teszek egy kitérőt, annyira kedvelem a várost és a környékét – legalább tízszer jártam már itt. Viszont azt tapasztaltam, hogy nemcsak én fedeztem fel magamnak ezt

a helyet, hanem sokan mások is, mert már kora délelőtt szinte képtelenség megállni a város melletti parkolóban, így most mi is két kilométert gyalogoltunk, mire beértünk a centrumba.

Hallstatt után a következő csoda a Gosautavak voltak, amelyek a Dachstein-gleccser olvadékából alakultak ki. A rendszer három tóból áll, három különböző tengerszint feletti magasságban. Ezúttal a legalsó tavat jártam körbe, aminek töb-

bek között az volt az oka, hogy a felsőbb szinteken úgy jártam, mint Hallstattban: elfogyott a parkolóhely. Egyébként azt vettem észre egész ausztriai utazásom alatt, hogy az utóbbi évekhez képest mindenhol több – legalább kétszer annyi – turista, mint korábban. Amiatt, hogy csak az alsó szinten tudtam letenni az autót, egy bő nyolcszáz méteres erős kaptató várt rám, amíg felértem a második szintre. Ezen a helyen az elcsigázott

kiránduló egyetlen motivációja a látványon kívül – és nekem is ez volt – a fenti hütte gasztronómiája lehet. A dachsteini régióban egy wellness-szállodában foglaltam szobát. Jellemzően az osztrák vendéglátásra, mindenhol van egy úgynevezett turistakártya, amivel számos dolog ingyenes. Ezzel a kártyával felszállhattam a helyi buszra, ami felvitt a dachsteini felvonó állomásáig, és onnan egy rövid drótkötélpályás utazás után értem fel a krippensteini csúcsra, ahol

három nagy jégbarlang található, és persze rengeteg turistaút is. Némelyik a „semmibe vezet”, egészen pontosan egy olyan pontig, ahonnan gyönyörű képeket lehet készíteni.

– Merre folytatódott az emléktúra?

– Úgy terveztem meg az állomásokat, hogy az idő nagy része ne utazással teljen el, ezért arra törekedtem, hogy az úti célok nagyjából százötven kilométeres távolságra legyenek egymástól. Dachstein után Kaprun következett, ahol egy nagyot sétáltam az

óvárosban, majd átmentem a Zell am Seehez, ami szintén kihagyhatatlan eleme egy ilyen kirándulásnak. Az elmúlt években itt is számos fejlesztés valósult meg, a tavon épült zenélő szökőkút nagyon hangulatos és látványos. Zell am Seetől húsz kilométerre volt a következő szállásom. A hegytetőn lévő panzió érdekessége, hogy a tulajdonosa több magyar kötődést is felmutathat: egyfelől van nálunk egy kis birtoka, másfelől talán ennek okán is mindig magyar szakácsokat foglalkoztat. Azonban ottjár-

tamkor mellőzni kellett a hazai ízeket, mert szakemberhiány miatt az éttermi rész nem üzemelt. A bázist jelentő panzióból aztán átmertünk Tirolba, majd Kitzbühelbe, ami megint maga a csoda, nemcsak a környéke fantasztikus, hanem az óvárosi része is. Véleményem szerint annyira szép, hogy nyugodtan lehetne az UNESCO világörökség része is. A nap második fénypontja

Lofer volt, a salzburgi tartomány egy másik ékszerdoboz. Másnap pedig a szinte mindenki előtt ismert látványosság, a Grossglockner következett.

– **Én még egy Lada volánja mögött tettem meg ezt a negyvenkét kilométeres utat, ami soha el nem múló emlék marad, hiszen felfelé forrt a víz, lefelé meg nagyjából elfogyott a fék.**

– Szerencsére nekem nem voltak ilyen problémáim, de egy-egy pihenőnél ennek ellenére jó volt megállni, hiszen iszonyatosan nagy a forgalom és

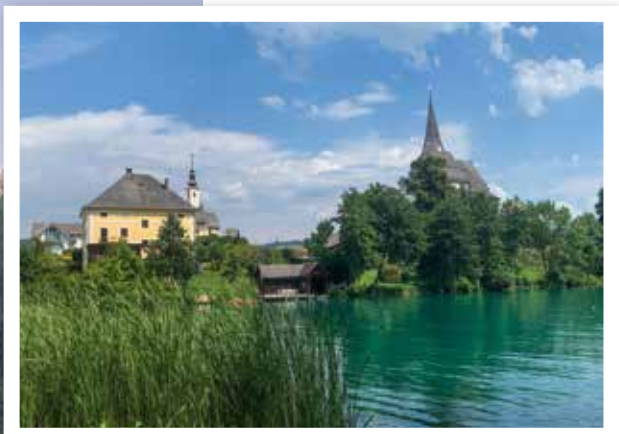
rengeteg a kerékpáros is. Az út az évek múltával sem lett szélesebb, ezért néha akadnak kaotikus forgalmi helyzetek. A képet árnyalja, hogy amikor felér az ember, akkor ott annyi már az autó, hogy a hegyi levegő mellé némi motor- és fékszag is társul.

– **Merrefelé csurogtatok le a hegyről?**

– Némileg eltértem az előzetes úti elképzeléseimtől, és egy nagy vargabetűt tettem, így jutottam el Bad Kleinkirchheimbe, ahol panzió helyett egy nagy, négycsillagos szállodában foglaltam szobát. Egyébként azért csaptam le erre a hegytetőn lévő wellnesshotelre, mert sokkal jobb ár-érték arányú

volt, mint általában a hasonló szolgáltatást nyújtó szállodák. Nem kellett csalódnom, minden tekintetben pazar volt az ellátás és a wellness-szolgáltatás is, ráadásul a szobánkból fantasztikus kilátás nyílt, igazi „wow” kategória. Egészen biztos vagyok abban, hogy még visszatérek ide. Nem tudom megállni, hogy ne meséljem el, hogy a szállodától nem messze találtam egy farmgazdaságot, amelynek a boltja mellett volt egy kis étkezde rész is, ahol kizárólag hideg falusi kosztot szolgáltak föl. A kocsiból kiszállva már tudtam, hogy ez az én helyem lesz. A fából ácsolt háromszáz éves parasztház felső szintjén

kialakított teraszon költöttük el a kiválasztott ételleket, ami jellemzően többféle helyi sonkából, hegyi sajtokból, házi vajból és parasztkenyérből állt össze, de ki-ki választhatott bármit kedvére. A desszert pedig a gazdaság specialitása, a rumban áztatott mákoskalács volt. Tökéletes kulináris élményben volt részünk, amit ez alkalommal egészen biztosan nem

cseréltem volna el a szállodai menüsorral, az árát meg végképp nem, hiszen némi túlzással a szállodai éttermi ár töredékébe került. Egyébként utazásaim során, ha tehetem, akkor nem a félpanziós ellátást választom, mert szeretek válogatni az adott környék gasztronómiai kínálatából. Mindig rá lehet akadni valami ínycségre, amint ez a fenti példa is mutatja.

– **Ha jól sejtem, ez már a nosztalgiaút vége felé lehetett.**

– Igen. Az utolsó percig kiélveztem a Bad Kleinkircheim-i szálloda kényeztetését, majd az irányt a Wörthi-tó felé vettem. Nagyon szeretem

a Wörthi-tavat és környékét, itt szintén nagyon sokszor megfordultam már. Érdekes módon a Maria Wörth viszont kimaradt a korábbi kirándulásaimból, úgyhogy most ezt pótoltam. Ezek után vettem Magyarországra felé az irányt, de egy napot még eltöltöttem Grazban, s csak ezután jöttem haza.

– **Mindig óriási lelkesedéssel mesélsz egy-egy utazásról, az ausztriai sem volt kivétel. A nosztalgikus emlékeken túl számodra mi adja az ország vonzerejét?**

– Számomra egyértelműen a tavak és a hegyek, továbbá az őket összekötő kis falvak utánozhatatlan

hangulata. Egyébként, ha igazságos vagyok, akkor a falvak varázsa megvan Olaszországban is. De visszatérve: a természeti szépségek sokasága és harmóniája az, ami engem lenyűgöz. És ha most rangsorolnom kellene azt a százhusz országot, ahol jártam már, akkor Ausztria egészen biztosan benne lenne a top tízben. Nem véletlenül javasoltam ezt az országot a mostani témáknak.

JÁTÉK AZ IDŐVEL

Életünkben az óráknak különleges státusza van, amit nemcsak az mutat jól, hogy elképesztő ütemben okosodnak, hanem az is, hogy olykor megjelenségük is szédítő és olyan funkciókkal bírnak, amire enyhén szólva is rácsodálkozik az ember. A kunsztok firtatása persze a legtöbb esetben nem más, mint technológia demonstrációja, de valljuk be: mi ezt szeretjük. A különleges órák sora tehát végtelen melynek alábbi mini repertoárjából most nemcsak az időmérők játékoságából kapnak ízelítőt, hanem néhány oldallal odébb az erotikus órák történetéből is.

írta: MIFERFIAK fotó: GYÁRTÓK

A Tag Heuer alapvetően luxusórákat tervez, de néha előáll egy-egy fitness-funkciókkal ellátott okosórával is. A márka Connected okosórájának harmadik, Super Mario témájú kiadása nem sokban tér el az alapjául szolgáló modelltől. A 45 mm átmérőjű óra klasszikus fémtokkal rendelkezik, és Wear OS rendszert futtat. Lünettájára, a gombokra és a koronára is felkerült a Márióra utaló „M” betű, 3, 6 és 9 óránál pedig tematikus szimbólumokat találunk.

Fitnesscéljaink haladását és elérését többek között pulzusról és aktivitáskövető funkciókkal segíti, melyeket mariós animációk dobnak fel: huszonöt

százaléknál Mario haragos pillantásokat vet Super Mushroomra, ötven százaléknál egy zöld csöböl bújik elő, hetvenötönnél áttetszővé válik, végül száz százaléknál felmászik a célt jelző zászlórúdra.

A GPS-es Tag Heuer Connected x Mario limitált kiadású okosórája 430mAh akkumulátorral működik, mely az ígéretnek szerint akár húsz óráig bírja töltés nélkül. Az órához két szíj is tartozik – egy piros műanyag és egy fekete bőr. A tematikus kulcsint az „M” logóval díszített csattok teszik teljessé, amiből mindössze 2000 darab kerül piacra. A témához igazodó piros óratartóval együtt,

kissé magas, 2150 dolláros áron vásárolhatjuk meg.

AZ IDŐ PÉNZ

Már nagyon vártuk, most végre itt van: a nemrég bejelentett együttműködés Alec Monopoly, a menő graffitiművész és a Jacob & Co. extravagáns luxusóra- és ékszermarka között.

Az első közös időmérő a ház egyik zászlóshajóján, az Astronomia órán alapul. Naprendszerek, kaszinó replikák vagy Kulfilm replikák: az átlátszó kupolával ellátott, már amúgy is kifinomult időmérő háromdimenziós tourbillon-mesterműveket tár elének miniatűrben.

Az Astronomia Alec Monopoly változatában apró figurák találhatók, amelyek különböző képregényfigurákból, például a „Monopoly Man”-ből vagy a Disney-univerzumból származnak.

Élénkzöld színű mutatók, forró rózsaszín és élénkpiros akcentusok: az eredmény egy feltűnő műalkotás az ikonikus négykarú függőleges szerkezeten és annak exkluzív komplikációin belül. A színes, animált óra alapja egy 18K rózsaarany tokba zárt fekete csillagos éjszakai égbolt hátlapja, amely a jellegzetes zafirkristály kupolával és átlátszó tokoldalakkal rendelkezik - így teljes rálátás nyílik a benne lévő alkotásokra.

A rendkívül összetett JCAM10 kaliber 365 alkatrészből áll, és 60 óra járartartalékot kínál. A jellegzetes Jacob & Co. Astronomia tourbillon forgó komplikációi – mint például az egykarátos, gömb alakú gyémánt exkluzív 288-as csiszolásban vagy a 60 másodpercenként mozgó, kézzel lakkozott magnézium földgömb – háttérbe szorul, és a nagyszínpadot Alec Monopoly figuráinak hagyja.

AZ ÓRA NÉGY MINISZOBROT TARTALMAZ. EGYIKÜKA „MONOPOLY MAN”-EN ALAPUL, ÉS EGY CILINDERES FIGURA, AMELY SZÁRNYKÉNT DOLLÁRBANKJEGYEKET FESZÍT KI.

Vele szemben egy másik férfi cylinderben és fehér bajusszal, kezében egy olvadó rózsaszínű fagyaltkehellyel, amely dollárjelet formáz. A harmadik figura a Monopoly Scrooge McDuck értelmezésén alapul, aki egy élénkzöld, aranyérméket tartalmazó pénzeszsákot tart a kezében. Egy színes dollár szimbólum

gyémántokkal, dollárjegyekkel és a Jacob & Co. logójával, spray megjelenéssel egészíti ki a kvartettet. A figurák kézzel készültek, a művész rajzai alapján, amelyeket számítógépen méreteztek a megfelelő méretre. A kis aranszobrokat Alec Monopoly kézzel festette akrilfestékekkel.

„Annyi gondolat, idő és tehetség van minden egyes ilyen időmérőben. Ez az együttműködés egy műalkotás a műalkotáson belül” – mondja Alec Monopoly a Jacob Arabóval, az „Inspired by the Impossible” szlogennel rendelkező luxuscgyártó alapítójával való együttműködésről. „Évek óta fejlesztem a karaktereket, amelyeket beépíték az órába. Ezek variációit és újraértelmezéseit láthatod a festményeimben és szobraimban. Nagyon izgalmas látni, hogy ilyen kicsi, de jelentős mértékben életre kelnek” – mondja Monopoly. „Remélem, hogy ez egy olyan óra, amelyet generációkon keresztül ugyanolyan szenvedéllyel és büszkeséggel adnak tovább, mint egy eredeti művészet mesteri darabját.”

Míg Monopoly graffitije általában több emeletet vagy nagyméretű vásznat foglalnak el, az órafigurák „a legkisebb vászon”, amelyen dolgozott. „Az utcai falfestményeim gyakran szabad folyásúak és vadak, de tekintettel az órák bonyolultságára és aprólékos mechanikájára, sokkal precízebben és türelmesebben kellett megközelítenem a kreatív folyamatot.”

A Monopoly egyébként nem ismeretlen az órák világában, hiszen korábban már együttműködött a TAG Heuerrel. A rendkívüli időmérő körülbelül 600 000 dollárba kerül, és szigorúan kilenc darabra van limitálva.

AZ EROTIKUS ÓRÁK TÖRTÉNETE

Talán nem is gondolnánk, de az erotikus óráknak nagy hagyománya van. Számos luxusyártó tevékenykedik a szegmensben, amelynek példányait ma már neves sztárok is viselik.

Az erotikus órák története, rendhagyó módon nem a gyártóktól indítjuk, hanem Aubrey Drake Graham kanadai rapper csuklójától. A Richard Mille RM 69 óra, amelyet a rapper egy 2019-es NBA rájátszás mérkőzésen viselt, úgy tűnik, hogy a szexing kortárs gyakorlatából kölcsönöz: három panelen olyan szavak véletlenszerű

kombinációját jeleníti meg, amelyeket éjfél előtt soha nem szabad kimondani.

Azonban, amilyen nagy volt a „hype”, olyan gyorsan el is tűnt az óra, remélhetőleg oda, ahová való volt, egy matrac alá vagy legalábbis egy óratrezor mélyére. Idén azonban újra megjelent Travis Scott csuklóján Úgy tűnt beindult egyfajta rivalizálás, mert a küzdősportok egyik fenegyereke Connor McGregor MMA harcos is megmutatta a Jacob & Co. egy példányát, amely több mint kétmillió dollárba került, és amelyen egy férfi és egy nő jelenete látható, akiket egy nagyon privát pillanatban kaptak el. Hirtelen mindenütt ott volt a szexóra. Bár ezek az órák a 21. század durva találmányának tűnnek, ezek a modellek hosszú múltra tekintenek vissza. Minden olyan órát, amely erotikus jeleneteket mutat, vagy technikai mechanizmusokat használ, amelyek szexelő embereket

írta: MIFERFIÁK *foto:* GYÁRTÓK

mutatnak, „erotikus órának” nevezünk. Az ötlet a 17. századra nyúlik vissza. Az erotikus órák általában vagy statikus szexuális képeket, vagy az óra által működtetett, szó szerint mozgó figurákat mutatnak, amelyek megnyomásakor úgy tűnnek, mintha valóban valamilyen aktust hajtanának végre. És bár úgy tűnik, hogy inkább magánhasználatra szánták őket, leginkább az arisztokrácia vásárolta őket: „Ez valójában inkább a szórakoztatásról szól, mint bármilyen másról” – mondja Nelson Lucero, az Ulysse Nardin amerikai értékesítési vezetője. A szórakozás jellege régióként eltérő volt. Angliában, ahol a katolikus egyház gyanakvással tekintett ezekre a provokatív darabokra, gyakran használták őket szatíráként: a püspökök és apácák közönségének bemutatásával bosszantották a konzervatív uralkodókat.

A viszonylag nyitott Franciaországban ezek a darabok sokkal egyszerűbbek voltak – az ottani szexórákon játszódó jelenetek inkább művészetnek számítottak, mint szatíráknak. Azonban nem minden ilyen művet szánták a nyilvánosságnak: „Azok az emberek, akik megengedhették maguknak, olyan műveket rendeltek, amelyek a saját érdekeik körül forogtak, legyen az egy szerető, egy házastárs vagy valami hasonló” – mondja Lucero. Gyakran előfordult, hogy a magasrangú férfiak, akik csatlakoztak a hadsereghez, szexi festményeket rejtettek a zsebórájukba, hogy magányos pillanatokban elővegyék.

Ez az erotikus órák története, amelyre a márkák ma a hagyományok folytatásának indokaként hivatkoznak. Az erotikus design volt az egyik olyan elem, amelyhez az Ulysse Nardin márka azután fordult, hogy a kvarcválság az 1970-es években feldúlta az óraipart. Ebben az időben számos óramárka új utakat keresett, hogy megkülönböztesse magát az új és végtelenül olcsóbb kvarcórákhoz képest. Az Ulysse Nardin ebben az időszakban különösen súlyos csapást szenvedett, és végül az 1980-as évek elején egy befektetői csoport felvásárolta, akik újjá akarták építeni a házat. „Az egyik darab, amelyet a cég újjáélesztésére ajánlottunk, egy erotikus óra volt” – mondja Lucero.

Az Ulysse Nardin nem volt egyedül ezzel a gondolattal. A Blancpain órák előlapján üzleti, hátlapján pedig erotikus dizájn látható. A Chopard egyikét akár munkába is felvehetnénk anélkül, hogy bárki kéjes jelenetet sejtene a hátán. E darabok némelyike egyértelműen a brit hagyományt követte, amikor a hatóságokat tették gúny tárgyává, mint egyfajta nagyon drága és hordható politikai karikatúra. Sven Andersen órásmester készített egy darabot, amely Bill Clintont ábrázolja Monica Lewinskyvel és... a szaxofonját. A korszak számos

meglehetősen komikus órájához hasonlóan ezek a satirikus darabok is gyakran sokkoló céllal készültek, és sértőek, obszcének és gyakran nőgyűlöltek. Egyesek szerint az erotikus órák általánosságban még inkább a férfiak hobbijává teszik az óragyűjtést. A darabok, amelyekben szinte kivétel nélkül ciszgender és heteroszexuális párok szerepelnek, semmiképpen sem nevezhetők befogadónak. Lucero viszont inkább művészetnek tekinti az Ulysse Nardin darabjait, és rámutat a számlapon miniatűr festményekkel ellátott órákra, amelyek egy meztelen habléányt és egy csavargót ábrázolnak szex közben, valamint egy olyan órára, amelynek automatája – egy meghatározott mozgulatsort követő mechanikus

szerkezet – arra készlet egy szerelmespárt, hogy egymást lökdössék, miközben a másik egy függöny mögül kikukucskálva kezét nyújt a partnerének.

Az évtizedekkel ezelőtti válság utáni hősies megmentő fordulat után ezek az órák újra előbújnak a sötét szobákból, ahol eddig rejtőzködtek. Drake a nyilvánvaló kiindulópont: a 750 000 dolláros Richard Mille RM 69, amelyet 2019-ben egy NBA rájátszás mérkőzésen viselt, visszahozta ezeket az erotikus időmérőket. Az RM 69 az erényesnek tűnő erotikus órák ellen szól, amelyek valódi természetüket a tok hátlapján vagy titkos fedelek mögött rejtik el: „Az RM 69-en a szerelem és az erotika büszkén és világosan, szavakkal hirdeti magát” - olvasható a márka honlapján.

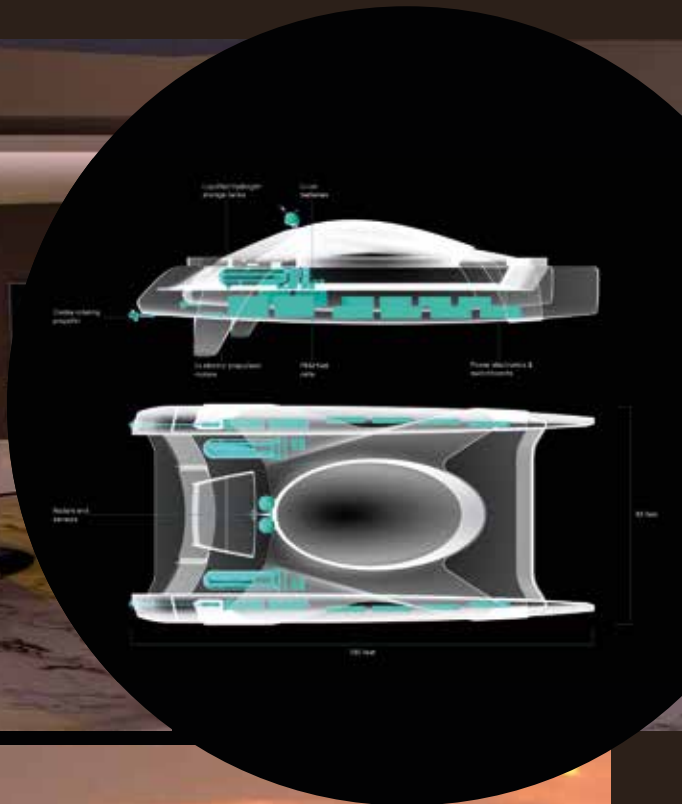
Drake nem egyedi eset. Travis Scott is szerzett magának egy RM 69-et, és az év eleje óta viseli. A Jacob & Co. sem maradhat le a saját erotikus darabjaival: a Caligula és a Raszputyin, a modell McGregor tulajdonában van. Mindkettő egy NSFW jelenetet rejt.

JÖVŐGÉP

írta: MIFERFIAK *foró:* RUMA DESIGN

Igaz, ma még az elektromos szuperjachtok idejét éljük, de az úttörő koncepciók egyre közelebb visznek minket a hidrogénes katamaránok korszakához. Legutóbb a Ruma Design hajója szállt be a ringbe.

A spanyol cég egy új, hidrogénnel hajtott többtestű hajót tervezett, amely fenntartható módon hajózza be a Földet. A 180 láb hosszú hajó a Migma nevet kapta – ami görögül azt jelenti, „keverék” –, és a hagyományos tengeri formatervezést a legmodernebb meghajtással párosítja.

A katamarán fedélzetén folyékony hidrogént tároló tartály, lítium-ion akkumulátorok, PEM üzemanyagcellák és két elektromos motor található. Ezzel a felépítés elméletileg rendkívül nagy távolságokat tudna megtenni zaj, károsanyag-kibocsátás, füst vagy rezgés nélkül. Túl szép ez, hogy igaz legyen – gondolnánk, azonban hasonló hibrid rendszerek már megfordultak a nyílt tengereken. Tavaly például egy átalakított óceánversenyző katamarán, az Energy Observer 5000 tengeri mérföldes transzatlanti utat tett meg Franciaországtól a Karib-tengerig

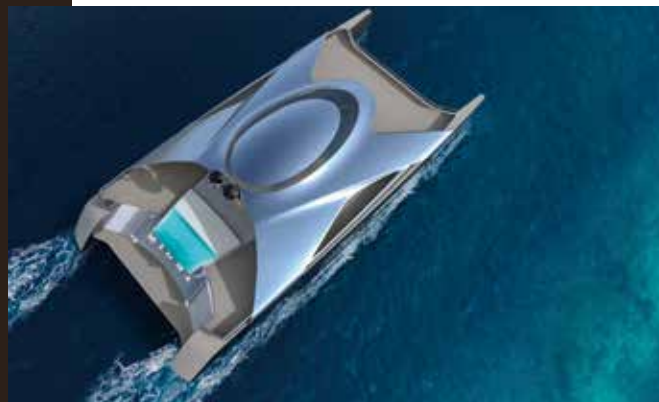

hidrogén üzemanyagcellával és napenergiával. Ráadásul az olyan nagyágyúk, mint a Lürssen, a Sinot és az Alva Yachts is bejelentették, hogy hidrogénüzemű hajókat építenek.

A Migma futurisztikus megjelenését elegáns sziluett és csillogó ezüst külső jellemzi. A modern belső teret előkelő, minimalista bútorok és padlótól a meny-

nyezetig érő üveg teszi különlegessé. A hajóban üzleti és szabadidős tevékenységeket is folytathatunk: központjában egy hatalmas átalakítható tér található, amely akár szalonként, vagy tengeri konferenciák lebonyolítására, tárgyalóként is használható.

A Migma egy másik részén két tágas kabin nyílik, amelyek mindegyike saját fürdőszobával és az óceánra néző, elektrokromatikus, intelligens üvegfalakkal van felszerelve. Ha szeretnénk, gyönyörködhetünk a kilátásban, de ha egy kis privát szférára vágyunk, átválthatunk a szurokfekete színezett üvegre. A hajó megfelelő személyzeti részleggel is rendelkezik, sőt igény esetén további kabinok építhetők.

A RUMA SZERINT A FEDÉLZETEN MINDEN TÉR 360 FOKOS PANORÁMÁT NYÚJT, ÉS OPTIMALI- ZÁLJA A TERMÉSZE- TES FÉNYT.

A hajó rengeteg szabadtéri fedélzettel, egy végtelen medencével, és – a hátsó részében – egy úszó platformmal is rendelkezik.

Bár a Migma egyelőre csak egy koncepció, arról árulkodik, hogy a jövő jachtjait hidrogén hajtja.

ELEKTROMOS ÉLMÉNY AUTÓ.

MINI ELECTRIC

**MOST
KÜLÖNÖSEN
KEDVEZŐ
FELTÉTELEKKEL**

**MINI COOPER SE
KÉSZLETRŐL.**

Leier Autó | 9024 Győr, Szauter út 9. | www.leierauto.mini.hu

MINI Cooper SE elektromos fogyasztás (kombinált):
14,9 kWh/100km, CO₂-kibocsátás: 0 g/km.

INTERJÚ MÉHÉSZ MÓNIKA
TULAJDONOSSAL,
A CLEAN UP GRAND SERVICE KFT.
ALAPÍTÓJÁVAL

TISZTA ROMÁNC

Méhész Mónika a Clean Up Grand Service Kft. megalapítója, és szerintem akár a vidámság szobrát is formálhatnák róla. Bármiről mesélt az életútjával kapcsolatban, az arcán mindig ott ragyogott egy soha el nem múló mosoly, amivel nemcsak felhőtlen könnyedséggel ruházta fel a beszélgetést, hanem egy olyan kontextusba is helyezte, amelyről egyértelműen bebizonyosodott, hogy számára a siker esszenciáját a földön heverő lehetőségek jelentették. Egykor ő sem gondolta volna, hogy mérlegképes könyvelői végzettséggel egy olyan területen épít vállalatot és karriert, mint a takarítás.

írta: BARNA ANDRÁS

fotó: BALOGH RÓBERT, SCHUMY CSABA, BUSINESSPORTRE.HU, LIPÁK EDVIN

Attól a perctől kezdve, hogy tudtam, beszélgetni fogok Mónikával, elfogott egyfajta retró érzés, egy spontán déjà vu.

Definiáljam bárhogy is ezt az állapotot, az 1978-ban készült Zebegényiek című film jutott eszembe a Clean Up alapítójának történetéről, amiben egy ajándékba kapott szippantókocsi hozta meg a nem várt egzisztenciális felemelkedést. A családregényből készült szatírában viszont egyértelműen igazolódott az a tény, hogy a degradált szakmáknak is értéke van, mert ha bárki azt gondolja, hogy nincs, akkor így vagy úgy – a szó valós és átvitt értelmében is – a fejünkre hullik a kosz, vagy esetenként más is, hogy szalonképes legyek. Ezzel nagyjából meg is alkottam a magam Clean Up Grand Service Kft.-filozófiáját. A cég ma már ötcsillagos technológiát képvisel az irodaházak, üzletközpontok és egyéb speciális létesítmények takarításában. Az átlátható és korrekt üzleti magatartás mellett sikerét nemegyszer a versenytársak hibái kovácsolták, no meg persze a magasabb ingerküszöb is, ami – tegyük hozzá – elengedhetetlen ezen a területen.

Az egykor családi vállalkozásként induló céget ma már teljes egészében Mónika tulajdonolja, aki az egyik legempathikusabb cégvezető, akivel valaha

találkoztam, és persze nem utolsósorban „bevállalós” is, aki tizenkilencre lapot húzva a pandémia nihiljében investált ipari mosodába. És ez csak egy megvalósult terv a jövőkép további ötletei között.

– **Barna András: Azt gondolom, hogy az otthonról hozott minta mindig meglapul egy ilyen**

Az, hogy egy kiegyensúlyozott környezetből jövök, számomra teljesen természetes, ugyanakkor azt gondolom, hogy erre a tényre mint a hitelességem egyik legfontosabb bástyájára tekinthetek.

– **Ezek szerint a vállalkozói lét látótávolságban sem volt a familiáris környezetben?**

beszélgetés sorai között. Azon túl, hogy ez meghatározza az ember tartását, inspirálhatja a jövőképét is. Nálad is így történt?

– Méhész Mónika: Egy teljesen normális értékrendű családból jövök, édesanyám külkereskedő, édesapám pedig asztalos, majd kamionos volt.

– Nem, de ennek ellenére egészen fiatal korom óta a saját lábamon kellett megállnom, és ebben nem volt semmi különös a számomra. Mérlegképes könyvelőként végeztem, de emellett sportoktatói képesítést is szereztem. Az érettségi után viszonylag gyorsan lettem édesanya, amit azért tartok

fontosnak megjegyezni, mert az életemben a sikerek csak jóval később jöttek, mivel számomra mindig a gyerekek és a család voltak az elsők. Természetesen közben dolgoztam, és elindult egy vállalkozásunk is, de alapvetően mindig a második vonalban voltam ez idő alatt.

– Egyébként a végzettségednek megfelelő pénzügyi vonalon helyezkedtél el?

– Először hét évig dolgoztam a Príma torna hálózat sportoktatójaként, de egy idő után úgy éreztem, hogy nem ez az én „végső utam”, többet éreztem magamban ennél, ezért továbbléptem. Egy német–magyar vállalatnál helyezkedtem el, és lettem úgymond a cégvezető pénzügyi jobbkeze, de a munkám mellett elkezdtem irodaszerek kis- és nagykereskedelmével foglalkozni.

– Ez végképp messze áll minden olyan tevékenységtől, amit korábban említettél. Hogy találtad meg magadnak ezt a dolgot?

– Az édesanyám a kereskedelemben dolgozott, és ismeretségi körünkben is számosan, így tulajdonképpen kihasználtuk az ebben rejlő lehetőségeket és kapcsolatokat. Kicsiben kezdtük az édesapámmal felépíteni ezt a vállalkozást, azonban ennek a legfontosabb hozzáadéka a történetem szempontjából

mégiscsak az volt, hogy ezáltal csöppentünk bele a takarításba. Ugyanis egyre több partnerünknel szembesültünk olyan panaszokkal, amelyek elég markáns kritikával illették a takarítás minőségét, mennyiségét és a takarítók megbízhatóságát. Amikor már a harmadik, negyedik helyen hal-

lottunk erről, akkor arra jutottunk, hogy érdemes elgondolkodni a helyzetről.

Nem egy kényszervállalkozás voltam, aki „takarítgat” majd valahogy. Már a kezdetek kezdetén is profi módon dolgoztunk a konkurenciához képest és ez a különbség nagyon nagy volt már akkor is.

– Persze ezen a tevékenységen belül is vannak szintek, de azt gondolom, hogy a takarítást minden másnál több sztereotípiaveszi körül, elég csak arra szülői intelmre gondolni: tanulj, mert nem lesz belőled más, mint takarító. Ez is végigfutott a benned, amikor elkezdted ezen gondolkodni?

– Nagyon furcsa, hogy míg egy tiszta lakásba lépve elismeréssel adózunk a háziasszony irányába, és ha valahol rendetlenség van, akkor azt akár meg is szóljuk... Egy magánlakás esetében az egy minőségi szempont, hogy tiszta legyen, de ha ezt valaki megbízásos viszonyban, nagy területen

csinálja másokért, akkor az egy alja munka. Ezt a sztereotípiát el kéne már felejtetni! Nyilván soha nem fordult meg a fejemben korábban, hogy valaha is ezzel fogok foglalkozni. Azonban annyira izgatott a megtapasztalt piaci helyzet – a kilencvenes éveket írjuk –, hogy elkezdtem a témában külföldi lapokat

olvasni, utánamenni a dolgoknak, még a szövetséghez, a MATISZ-hoz (*Magyar Tisztítástechnológiai Szövetség*) is elmentem. Óriási volt az elmaradás volt ezen a téren is hazánkban. Míg külföldön már gépekkel takarítottak, addig itthon a felmosófa és a rongy volt csupán. Nem is csoda, hogy csak elégedetlen ügyfelek voltak. Mást akartam, jól akartam csináltam, ami mindenki meglegedésére szolgál.

Végül is úgy döntöttem, hogy kicsiben elkezdni nem túl nagy kockázat. Tulajdonképpen saját magam stratégiai partnere lettem, és azokat az ügyfeleimet szolgáltam ki, akiknek irodaszereket is szállítottam.

Nem várt módon olyan hihetetlenül beindult az egész, hogy egy év múlva eladtam az irodaszeres vállalkozásomat, mert ez a tevékenység kényelmesen eltartotta a családjunkat, és emellett még fejlődni is tudtunk. Ez részben annak is köszönhető, hogy a versenytársaink olyan hibákat követtek el, amelyek tulajdonképpen csinálták nekünk a piacot. Úgyhogy én a mai napig is azt mondom: szeretem a konkurenciamat. *(Nevet.)*

– **Jelen esetben az ember cégvezetőként kialakíthat egyfajta hitvallást, filozófiát a tevékenységét illetően, a hétköznapi ember azonban egy bevásárlóközpontban vagy egy irodaházban a személyzettel fog testközelből találkozni, amelyre nem tekintenek ma sem másként és egy cseppet sem illetnek más sztereotípiákkal, mint**

mondjuk tíz vagy húsz évvel ezelőtt. A cég attitűdjét hogyan lehet a legelső szinteken is érvényesíteni?

– Ez egy olyan humán dolog, amire mindig nagy hangsúlyt fektettek. Mindig nagyon odafigyelek arra, hogy a külső-belső egyensúly meglegyen, mert fontos, hogy a megrendelő és a munkavállaló is elégedett legyen. Természetesen valamilyen módon nekünk is tekintettel kell lennünk a kollégáinkra, akik egy nagyon heterogén közösséget alkotnak. Minden munkahelyre mindenki hoz magával valamit a saját életéből, és nálunk ezek adott esetben sokkal nagyobb szélsőségek között mozognak, mint más munkaterületeken. Nagyon büszke vagyok arra, hogy amikor hozzánk jelentkezik valaki, akkor nemcsak egyszerűen beállítjuk a sorba.

A dolgozóinkat megpróbáljuk a lehető legjobban felkészíteni, így akik belépnek, rögtön kapnak egy érzékenyítő oktatást, munkaruhát és abban is biztosak lehetnek, hogy be lesznek jelente, és ha úgy adódik, még fizetési előleget is adunk, ha az anyagi helyzetük úgy alakul, hogy erre szükség van. De odafigyelünk a beosztásokra, például az olyan dolgozóknál, akik kisgyereket nevelnek. Fontos, és a vezetőim is megértik, hogy az jó, ha egy munkavállaló szívesen jár be dolgozni. „Cserébe” mindenki képben van az elvárásainkkal, tudják, hogy itt dolgozni kell – van, aki akar, van, aki képes rá, és van, aki nem. Ez utóbbi viszonylag gyorsan ki szokott derülni. Büszke vagyok arra, hogy a dolgozóinkban olyan mérvű a cégiránti lojalitás, hogy bármikor ki

**EGY FOLYTONOSAN
ÖTLETELŐ TÍPUS VAGYOK,
ÉS HA VALAMIBEN
FANTÁZIÁT LÁTOK,
AKKOR AZT SZERETEM
VÉGHEZ VINNI. ENNEK
A SZEMLÉLETNEK
EGY NAGYON FONTOS
ÁLLOMÁSA LETT AZ IPARI
MOSODÁNK MEGNYITÁSA**

tudok állítani egy olyan akár tíz-tizenöt fős csapatot is, ami bevethető egy spontán jött munka kapcsán. Szóval én mindig nyugodtan alszom.

A takarítás egyfelől viszonylag könnyen elsajátítható, hiszen sok esetben nem kell más, mint erő, energia és egy kis figyelem, másfelől meg egy szak-

területeken dolgoztunk, ami nem kívánt meg nagy szakmai tudást. Később persze elkerülhetetlen volt a fejlődés és önmagunk fejlesztése, szóval tanultuk, tanultam a szakmát. Az igazi áttörést az hozta meg, amikor az Ázsia Center bizalmat szavazott nekünk. Akkor hirtelen harmincegy embert kellett felven-

bevásárlóközpontokban, iskolákban, egészségügyi intézményekben stb. Ez a sokrétűség azt is jelenti, hogy minden épület a tevékenységénél fogva más-más takarítási technológiát kíván – de mi képesek vagyunk erre.

– Közvetőleg hadd kérdezzem meg: mekkorának kell elképzelnem ezt az épület-takarítói piacot?

– Konkrét számokat nem tudok mondani, de óriási a piac: nemcsak, hogy sok cég működik, hanem több tízezer munkavállalót is foglalkoztat. Ezekbe a cégekbe persze beletartoznak az épületfenntartó, épületüzemeltető vállalatok is, amelyeknek csak egy része, ága a takarítás. Mi is számos épületfenntartónak vagyunk alvállalkozói is.

Nagyon fontos tény azonban – és ez büszkeséggel tölt el –, hogy mi soha nem hirdettük magunkat, és mint korábban említettem, nekünk nagyjából mindig a konkurencia taposta ki a piacot.

Az ügyfelek bizalomvesztésének köszönhetően nem pályázatok, hanem ajánlások útján kerültünk szinte minden ügyfelünkhöz. Én tehát sikeremet a „konkurenciának” köszönhetem!

– Ez a tevékenység könnyen minősíthető, hiszen vagy van tisztaság, vagy nincs. Nálatok hol van a további hozzáadott érték, vagy kissé sejtelmesebben fogalmazva: a titok?

– Én jó gazda módjára szinte bárhol és bármikor

FOTÓ: LIPÁK EDVIN

ma. Ma már OKJ-s képzés is létezik ezen a területen, sőt a felsőfokú képesítéssel higiéniai szakasszisztensi végzettség szerezhető.

– Térjünk vissza oda, hogy ez lett a fő profil.

Mi volt a következő lépcső?

– A négy-öt fős vállalkozásunk elég hirtelen egy ötvenfős céggé növekedett, de az elején csak olyan

nem. Kisvállalkozásként ekkor még nem voltak felelősei a területeknek, így az összes interjút és minden ezzel járó dolgot nekem kellett elvégezniem. Viccesen azt szoktam mondani: éppen amilyen munkakört csináltam, olyan sapka volt rajtam. Az Ázsia Center mellett ma már számos különböző épületben dolgozunk: gyárakban, üzemekben,

meg tudok jelenni, nem jelent problémát „játsszórúhát”, edzőcipőt húzni, és elmenni egy munkahelyi bejárásra. Az elején ez gyakran előfordult, ma már négyszáz foglalkoztatott mellett nehezebben kivitelezhető. De szerencsére megtaláltam azokat a vezetőket, akik által „egyszerre lehetek több helyen”. Szerintem az ilyen fajta kontaktus nagyon fontos tevékenység minden szereplő szempontjából, és az ügyfeleink is méltányolják.

– Ezek után mondhatjuk, hogy a fejlődés útja zökkenőmentes volt?

– Tulajdonképpen igen, lépésről lépésre fejlődünk. Szintén nagyon büszke vagyok arra, hogy soha nem adósdotunk el, nem voltak olyan hiteleink, lízingjeink, amiket ne tudunk volna kifizetni. Az anyagi egyensúly mindig fontos szerepet játszott, és játszik a mai napig is, hiszen a járulékokat és a béreket muszáj időben kifizetni.

– Ez utóbbi egy különösen érzékeny terület – jól érzem?

– Igen, mert egyáltalán nincsen jó híre a szakmának ezen a területen. Sok negatív tapasztalatot megélt munkatársunk van. Mondjuk ki őszintén: a cégek jellemzően nem jelentik be normálisan az embereket, a szabadságokat sem fizetik ki rendesen. Mi mást vallunk. Mi a munkavállalókból élünk, ők meg belőlünk, éppen ezért ki kell alakítanunk egy egészséges jövőképet mindkét fél számára, hiszen senki nem gondolhatja, hogy a minimálbérből ma meg tud valaki élni. Mivel mi ilyen stratégiát választottunk, ennek okán nem is mi vagyunk a legolcsóbbak a piacon.

– Ezt mennyiben akceptálja a megrendelő?

– Amilyen a juhász, olyan a nyája. Azt gondolom, hogy minden piaci szereplő tisztában van minden körülménnyel, és tudja, hogy mik az árnyoldalak, hol vannak vagy lehetnek a kiskapuk, amelyek egyébként azonnal tetten érhetők egy pályázat ár-érték arányában. Ezzel szemben külföldön nem

hogy valamit nem annyiszor végez el, mint amennyire leszerződött. A Clean Up Grand Service-nél nincsen ilyen. Én egy prezentációban az utolsó munkaruháig levezetek minden költséget, és elosztom tizenkettővel, hogy a megrendelő lássa: ha ezt a tevékenységet maga szeretné megszervezni, akkor ez

FOTÓ: LIPÁK EDVIN

az árkülönbség döntő, hanem a technológia, az alkalmazott eszközök minősége és mennyisége, vagy a gyakoriság, hogy egy kórházban például hányszor takarítanak le egy mosdót.

Én azt szeretném elérni, hogy ez a szakma elismert legyen, a pályázatok mögött pedig valós szolgáltatás álljon, és ne azon keressen a vállalkozó,

mennyibe kerülne neki. Egyébként sajnos jellemző az a tény, hogy a takarítás az utolsó, amire sokat nem akarnak költeni. A többség még ma is úgy van vele, hogy legyen egyszer felmosva, és kész. De a mai világ már nem erről szól. A vírus megmutatta, hogy az eddigi higiénia nem elég már. Ezt úgy a magánszféránkban, mint a közterületeken be kell

tartanunk. Sok mindenben változtak a dolgok, így az élet már nem lesz olyan, mint régen.

– Adódik a kérdés: a döntéshozók mennyire igényesek?

– Egyfelől a pandémia miatt mindenki rádöbrent arra, hogy mennyire fontos a higiénia, másfelől, ha egy rendszerhiba folytán mondjuk hosszú ideig csak gyűlik a kosz, az közérzetromboló. A takarítás mindig akkor látszik, amikor nem történik meg. A pandémia sok mindenre rámutatott, az egészség, a tisztaság értéke jobban felerősödött, mint azt bárki gondolta volna. Sokan rádöbrentek, hogy nemcsak arra van szükség, hogy jobban vigyázzanak a környezetükre, de tudják, érezzék, hogy ezek nem evidens dolgok csak azért, mert van személyzet, amelyik kitarít. A takarítás eddig is hétköznapijaink része volt, most jelentése lett! Ha tisztaság van, akkor egészség is van, és ha egészség van, akkor bármit meg lehet valósítani. Mert a legfontosabb az egészség. Mi is az emberek egészségét őrizzük.

– Egyébként lehet egyfajta jellemrajzot készíteni egy-egy cégről az irodája alapján?

– Egy cégről, hogy jellemrajzot tudnék-e készíteni az irodája alapján azt nem gondolnám, de az ott dolgozó munkatársakról mindenképpen. Találkoztam olyan esettel, amikor a porceláncsészét használta valaki hamutálnak, de talán a legelképesztőbb az volt, amikor egy IT-s kolléga szó

szerint bevetette a klaviatúráját fűmaggal, letakarta folpackkal, és várta, hogy kizöldüljön. Nyilván ezek kirívó példák, de ott vannak mellette az olyan hétköznapi dolgok is, mint a munkahelyi konyha vagy

FOTÓ: BUSINESSPORTRÉ.HU

a mellékhelyiségek használata. Számszerűsíthető, hogy egy kis odafigyeléssel ezen a vonalon mennyit lehet megtakarítani, a közérzetről nem is beszélve. Az apróságok mindig az emberi hozzáálláson

múlnak. Én egyébként nem rejtem véka alá a tapasztalataimat, és adott esetben felhívom a megrendelő figyelmét, ha olyan dolgokkal találkozom, amelyen a saját és a környezete érdekében lehetne változtatni.

Általában megértő fülekre találok. Jóllehet javulás tapasztalható ezen a fronton, de még mindig azt érzem, hogy az emberek nem becsülik meg a környezetüket, miközben mi azon dolgozunk, hogy olyan technológiákat, vegyszereket használjunk, amelyek egyben állagmegóvó hatásúak, és célunk, hogy a takarított helyiségek, berendezési tárgyak megtartsák az eredeti állapotukat, és ne egy lelakott képet mutassanak néhány év használat után.

– Nézd el nekem, hogy bújkál bennem a kisördög, és muszáj megkérdeznem, hogy mennyiben viszed haza a munkát. Tisztaságmániás vagy?

– Ne képzeld azt, hogy tollseprűvel az övemben és porronggyal a zsebemben közlekedem a lakásban. *(Nevet.)* Semmiféle megszállottság nincsen bennem e tekintetben, mert az nem lenne életszerű, én pedig szeretem megélni a dolgokat. Szeretem a rendet, de nem gondolnám, hogy bármilyen szélsőség felé hajlanék. Magam takarítok, csak a nagytakarítások alkalmával szoktam külső segítséget kérni.

Ha valamilyen mániám van is, az nem a takarítás, hanem a munka, ami sokkal nagyobb függőség, mint az, hogy antibakteriális zónákat hozzak létre a saját lakásomban. A munkafüggőségem szellemé-

FOTÓ: LIPÁK EDVIN

ben mindig újításokon gondolkodom. Saját kézikönyveket vezetünk be, amelyekben minden egyes épületfajta takarítási technológiája le van írva, ami azért jó, mert a rendszer ennek köszönhetően bármikor automatikusan tud működni anélkül, hogy a minőség látná kárát. Emellett egy saját oktatási tematikát is bevezettünk: az egyes létesítmények egyes helyiségeinek takarítása kisfilm formájában is megtekinthető, függően attól, hogy melyik részlegre van beosztva vagy felvéve az adott munkatárs. A megfelelő képzés után számonkérés van. Azt gondolom, hogy ha ez a dolog nem is egyedülálló a szakmán belül, de egészen biztos vagyok abban, hogy nagyon kevés piacon lévő cégnél létezik hasonló.

– Hol vagytok ti most a takarítói piac térképén, és személy szerint te hova szeretnél eljutni?

– Azt gondolom, hogy mi már ott vagyunk a legnagyobb takarítócégek top ötös listájában. Szépen haladunk ezen a vonalon előre, de én más dolgokban is szeretnék lépni, nemcsak üzleti értelemben vagy ebben a szolgáltatásban, hanem emberileg is. Egy folytonosan ötletelő típus vagyok, és ha valamiben fantáziát látok, akkor azt szeretem véghez vinni. Ennek a szemléletnek egy nagyon fontos állomása lett az ipari mosodánk megnyitása. Mindezt akkor csináltuk, amikor megállt az élet az országban. Sokan nem értettek velem egyet, de én csak a jó oldalát néztem a dolgoknak, hiszen racionális értelemben volt idő ezt a projektet alaposan átgondolni, megszervezni, megcsinálni, másfelől megrögzött optimistaként azt mondtam: örökké nem eshet. A mosoda új távlatokat nyit meg számunkra, aminek eredményeként már nemcsak a fővárosra koncentrálunk, hanem reményeim szerint az ország más régiójában is jelen leszünk, és a külföldi munkavállalás lehetőségét is tervbe vettük. Azt gondolom, hogy egyáltalán nem biztos, hogy csak az lehet az egyetlen cél, hogy a jelenlegi tevékenységünket megsokszorozzuk.

SZERENCSÉRE AZ ÜZLETTÁRSAM, FALTA VIKTÓRIA

*pár fontos dologban teljesen
más típusú személyiség,
nemcsak szakmailag egészít
ki engem tökéletesen,
hanem a nehezebb
helyzetekben is.*

MÉHESZ MÓNIKA ÉS FALTA VIKTÓRIA

FOTÓ: BUSINESSPORTRÉ.HU

Egyébként, amiben a legszívesebben fejlődnek a takarításban, az a technikai háttér: még több saját gépet szeretnék beszerezni, és persze az ehhez társuló technológiát is.

De nem titok, hogy más területen is tevékenykedem már, és ez számomra egy kicsit visszautal a kezdetek kezdetére is.

– Ha jól tippelek, akkor ennek a sporthoz lesz köze, hiszen ezzel indult a pályád.

– Jól gondolod, és szerintem egy jó keretet is ad ennek a beszélgetésnek. A tornán keresztül építke egy női közösséget, Monic Gym néven, amelyben visszaköszön az az éra, amit nagyon szerettem. Ez a szerepvállalás az én fejemben azonban már túlmutat az általában véve megszokott kereteken, mert számomra ennek a küldetésnek van egy másik víziója is, ugyanis egy szépségpalotát szeretnék létrehozni a negyven fölötti generáció számára, ahol a szellem, a lélek és a test együtt tud fejlődni, mert én nagyon hiszek az ép testben ép lélek filozófiájában. Ez is egy külön ága lesz az életemnek, ami ma még egy kicsi és leginkább hobbiszerű vállalkozásként működik, de hamarosan nagyon sokrétű szolgáltatást vonultat fel majd.

Mindent egybevetve számomra az a fontos, hogy a gyerekeimnek jó példát tudjak mutatni, amiben igazolást nyer az, hogy mindig tevékenynek, kíváncsinak kell maradni, tanulni kell, és időnként megmértetni magunkat, még akkor is, ha olykor elbukik az ember.

– Sajátságos hangulatfestő elemként elég sokszor jegyzem le a cikkeimben, ha nevetni kezd a beszélgetőtársam. Azt hiszem, itt és most csak egyszer fordult elő, de valójában az egész interjú végére odaírhatnám nagybetűvel, hiszen a széles mosoly végig ott volt az arcodon. Felépítettél egy vállalkozást, amihez nemcsak mosoly, következetesség kell, hanem bizonyos szigor is. Tudsz te szigorú is lenni?

– Talán úgy értékelném, hogy kedvesen vagyok szigorú, ha ez helytálló lehet. Ha elvesztem a valaki iránt a bizalmamat, vagy éppen valami miatt szigorúnak kell lennem, akkor inkább ironikus, cinikus vagyok, és a beszédem is más ívet vesz.

Nem vagyok ajtócsapkodós típus, mert túlságosan is emocionális a személyiségem, és nem hagyom, hogy elsodorjanak az indulatok – tulajdonképpen el sem érek addig a pontig, de nyilván voltak olyan helyzetek az életemben, amikor elsodort az érzélem. Ma már ezt is jobban tudom kezelni. Szerencsére a helyettesem, Falta Viktória pár fontos dologban teljesen más típusú személyiség, aki nemcsak szakmailag egészíti ki engem tökéletesen, hanem ezekben a helyzetekben is. Fontos

volt számomra, hogy ahogy a munkafolyamatot, úgy a cég felépítést is részletesen, átgondolva építsem fel, és olyan munkatársakkal vegyem körbe magam, akik a szakterületükhöz maximálisan értenek. Bár vállalkozó vagyok és az elején minden munkafolyamatba beleásom magam, mégse gondolom, hogy mindenhez is értek. Nem szeretnék olyan dolgokkal foglalkozni, amihez mások sokkal jobban értenek nálam, helyette inkább új dolgokat hozok létre.

*Klebelsberg
Kastély*

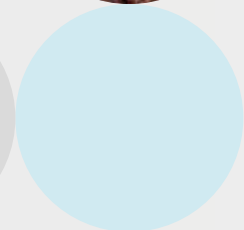
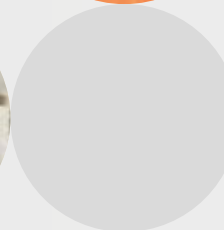
KLEBELSBERG KASTÉLY BUDAPEST

2017 nyarán nyitotta meg kapuit a felújított Klebelsberg Kastély, amely kulturális örökségünk bemutatásán túl szállodai szolgáltatásokat nyújt a nagyközönség számára. 29 szobában, mintegy 59 fő elhelyezésére van lehetőség a gyönyörű parkban található hangulatos épületben.

1028 Budapest, Templom utca 12.
Tel: +36 30 399 2143
info@klebelsbergkastelybudapest.hu
www.klebelsbergkastelybudapest.hu

hotel & more

TRECNOVAR LAMBORGHINI 63

A PIMASZ BUNYÓS LEGÚJABB JÁTÉKA

Conor McGregorra hosszú felépülési időszak vár, miután a legutóbbi, Dustin Poirier elleni mérkőzésén eltörte a lábát. Szerencséjére ennek egy részét a villámgyors új szuperboat fedélzetén teheti majd meg.

írta: MIFERFIÁK fotó: TRECNOVAR

A féktelen UFC-sztár kedden a közösségi médiában mutatta be legújabb luxusjátékát – a Trecnomar új Lamborghini 63-as motoros jachtját. A nagyteljesítményű hajó nem csak a híres olasz autógyártó nevét viseli, hanem kifejezetten úgy tervezték, hogy megfeleljen a híres szuperautók által felállított szigorú szabványoknak.

A Lamborghini 63 egy igazi szörnyeteg motoros jacht. Hossza 63 láb (20 méter) – a neve erre, valamint a Lamborghini alapításának évére utal –, és egy pár MAN V-12-es dízelmotor hajtja, amelyek egyenként 2000 lóerőt teljesítenek. Ennek köszönhetően a hajó 60 csomós végsebességet érhet el, így az egyik leggyorsabb 20 méteres hajó a kategóriájában. A 40–45 csomós utazósebesség mellett a jacht óránként 100 gallon üzemanyagot éget el, ami 360 tengeri mérföldes hatótávolságot biztosít.

De egy szuperautó többről szól, mint a hajtásláncáról, és ugyanez vonatkozik az Italian Sea Group leányvállalatának legújabb vízi járművére is.

„A LAMBORGHINI JACHTOM KÉSZEN ÁLL”
– írta McGregor egy fotó képaláírásaként, amelyen a zöld Lam-csónakját éppen kigurítják a hajógyárból.

A Lamborghini 63 ugyanolyan merészen és vadul néz ki, mint az autógyártó jelenlegi járművei.

Viszonylag alacsonyra vágott, szénszál felépítést kapott, amelyet szögletes oldalablakok díszítenek, amelyek segítenek létrehozni az első és hátsó hatszögletű formát, amely a Lamborghini szinte minden autóján megtalálható. A vizuális

utalások itt maradnak el. A hajót is ugyanolyan verde gea zöldre festették, mint a Siánt, és két pilótaüléssel rendelkezik, mint a Huracán Evo, míg a kormánykerék az Aventador kormánykerékét veszi alapul. Egy nagy különbség van a hajó és a szuperautók között: A 63-as belseje meglepően tágas, két különálló hálószobával.

Bárki, akinek valaha is keresztezte az útját McGregor Instagram-fiókja, valószínűleg észrevette a harcos mohó étvágyát az élet finomabb dolgai iránt. Így nem meglepő, hogy 3,5 millió dollárt dobott ki új tengerjáró Lambójára. Persze, ha az embernek 85 millió dollárt fizetnek egy bunyóért, akkor ez csak egy csepp a tengerben.

BESZÉLGETÉS KUNTNER ISTVÁNNAL,
A CAMPBELL MARSON SZEMÜVEGEK
GYÁRTÓJÁVAL

SZEMREVALÓ FAKERETEK

írta: BARNA ANDRÁS *fotó:* BALOGH RÓBERT, KUNTNER ISTVÁN

Kuntner István édesapját sok mostani vállalkozó megirigyelhetné, hiszen családjából mindegyik fiú az ő nyomdokait követve a faiparban helyezkedett el. A testvérek azonban csak az apai hagyományt vitték tovább, mindegyikük más területen kereste szerencsáját ebben az iparágban. És ahogy már a mesékben is megszokhattunk, ebben a történetben is a legkisebb fiúé lett a legkalandosabb út.

A

Köszeg táblától alig két percre van az a gyártelep, ahol Kuntner István műhelye található. Korábban egy illusztris fehérneműmárka varrodája működött itt, de ma már csak néhány ottfelejtett tábla mesél a múlttól. István alkotóműhelye aligha hasonlít egy klasszikus asztalosüzemhez. Ha a műhely egyik sarkában nem bújna meg egy fa satupad és persze a szemüvegek laminálásához használt különleges erezetű nemesfa furnérok, akkor kis túlzással azt is gondolhatnám, hogy egy finommechanikai laborban vagyok. Mikro és makro marógépek társaságban kezdünk el beszélgetni, és rögtön a téma közepében találom magamat, hiszen István a fakeretek elkészítésének technológiájával kezd. Faipari mérnök végzettségű vendéglátóm csendes, nyugodt ember, aki olyan alázattal átítatottan beszél az egyes munkafázisokról és az anyagismeretről, hogy nincs szívem félbeszakítani, miközben ebből az egészsből legfeljebb a „fa” szó mond valamit, a többi mintha kínaiul lenne. Nálam már István felesége, Zsuzsi is többet tud a

fakeretekről, aki igazi tűzrőlpattant, lendületes nő és hihetetlen elánnal próbál meg minél többet tenni a vállalkozás megismertetésnek sikeréért. Nem is rosszul, hiszen egyre többen ismerik már őket idehaza, de még a külföldi vonal erősebb, ami egy másik szála Istvánék történetének. A szakmai gyorstalpaló után beülünk a cég kis irodájába, itt kezdődik el a Campbell Marson története és Istvánék elbeszélése a fakeretes romantikáról, amit megismerve, a sorstól kapott plusz két dioptriának köszönhetően most már én is más szemmel nézek.

– **Barna András: Édesapád mestersége után mondhatni nyilvánvaló volt számodra, hogy valamilyen fával kapcsolatos dolog lesz a te életutad?**

– Kuntner István: Elvitathatatlan, hogy ez nagy hatással volt rám, mivel gyerekkoromban rengeteget voltam apu műhelyében. Azt is mondhatnám, hogy én forgácsot rúgtam, nem pedig a homokot a játszótéren. Igaz, volt egy megingásom, mert a régészet is

nagyon érdekelt, de minél többet voltam nála, annál jobban erősödött meg bennem az, hogy én a fával akarok foglalkozni.

– **Édesapád, a bátyád és te is a fa szerelmesei vagytok. Nem merült fel soha egy közös vállalkozás gondolata?**

– Mind a hárman más irányt választottunk. Édesapám leginkább parkettás munkákat csinált, ami később kiegészült nála a kézműves faiparos szakmával. A bátyám elsődleges faipari technikus lett, akik a rönkökből készítenek asztalos alapanyagokat. Én is egy harmadik irányt választottam, mert a technikum után én a faipari mérnöknek jelentkeztem. Nyilván lehettek volna, de végül is nem lettek közös metszéspontjaink.

– **Az ember azt gondolná – főleg ma – hogy egy ilyen jó szakma a kézben még itthon is aranybánya, ugyanakkor ti a pároddal beleugrottatok az ismeretlenbe és kimentetek Angliába. Ez ugyan nem egyedi eset, de miért döntöttek így?**

– Több ismerősünk is kint próbált szerencsét és mi is egyre többször beszélgettünk arról, hogy nekünk is meg kellene próbálni...

– **Miért, kalandvágyból?**

– Ez is benne volt és persze az akkori itthoni körülmények és mentalitás is. Sokan le akartak beszélni erről a dologról minket, ma ugyanezek az emberek azt kérdezik tőlünk, hogy miért jöttünk haza.

kérdésben, sok bátorító ígéretet kaptunk és mi hittünk bennük, azonban kint egészen mással szembesültünk.

– **Végül is mikor mentetek ki?**

– Az államvizsgám után négy nappal már a repülőn ültünk. Londoni ismerőseink azonban közel sem voltak olyan segítőkészek, mint amennyire mondták, így már a kezdetek kezdetén albérletről-albérletre ván-

– **Azt gondolnám, hogy közel az osztrák határhoz azért „átlóg” onnan valami, ami hatással van erre a mikrokörnyezetre.**

– Kőszegről is nagyon sokan ingáznak, de más ingázni és más valahol ott élni, és ez nem csak Ausztriára és Németországra igaz, hanem Angliára is. Bevallom, mi is kicsit naivak voltunk ebben a

doroltunk. Zsuzsi akkor szinte semmit, én is csak annyit beszéltem angolul, amennyi a főiskolai diplomámhoz kellett.

– **Munkát viszonylag könnyen sikerült találnod?**

– Hetekig bújtam a Yellow Pages-t, hónap alatt az önéletrajzommal és dossziéban

a portfóliómmal elmentem az összes környékbeli asztalosüzembe. Ennek során találtam meg az első munkahelyemet, ahol aztán három évig dolgoztam. Egy parkettás cég volt, ahol az elején mindent kellett csinálnom, amikor eljöttem, akkor raktár-és termelésvezető voltam.

Asztalos munkákat csináltam, ezen belül mindent, amire éppen szükség volt, a beépített bútorokról kezdve a parkettázásig. Bizonyos tekintetben nagyon változatos munkahely volt, aminek köszönhetően olyan helyeken is megfordultam, mint a szaudi királyi család holland parki és a VISA egyik

tervezője. Úgy vágtunk bele, hogy két-három évet kint leszünk, megtanuljuk a nyelvet, egy kicsit egyenesbe hozzuk az életünket és utána hazajövünk – ebből az lett, hogy tizenegy évre kint ragadtunk. Az első három-négy év cudar nehéz volt, ami leginkább a nyelvtudás hiányának volt köszönhető és annak

a jónéhány buktatónak is, amire nem számítottunk.

– Mondhatni a történetek eddig klasszikusnak mondható, hogyan jött a szemüveg?

– Mint általában minden ötlet kipattanásában, ebben is van egy meseszerű vonal. Amikor az első cégnél felmondtam, akkor a tulajdonossal nem szakítottam meg a kapcsolatot. Ennek köszönhetően később is besegítettem neki néhányszor a másik munkahelyem mellett is, leginkább tervezési feladatokban. Közben a sok fizikai munka miatt kezdődő gerincérvet mutattak ki nálam, emiatt lassítanom kellett és könnyebb munkákat vállalni, végezni. Az említett főnököm, akit Alan Fox-nak hívtak, a társával óriási lakóházakat építettek Koszovóban, később pedig regency stílusú házakat: amelyikből a z egyiket a Rita Ora vásárolta meg.

A kapcsolatot kihasználva Alain egy dizájn-er barátja – aki bőrrel foglalkozott – akart egy táskát adni a kollekcijából az énekesnőnek. Mire a főnököm némi iróniával a hangjában megjegyezte neki: „börtáskát mindenki tud csinálni, miért nem csinálsz neki valamit fából?” Tulajdonképpen

– Miért váltottál?

– Több oka is volt. Egyfelől nagyon sokan csábítottak, másfelől sokszor volt szakmai nézeteltérésünk, így továbbálltam és elmentem egy olyan vállalkozáshoz, ahol lakásfelújításokkal foglalkoztak.

vezetőjének a háza, de a munkám során eljutottam Korzikára és parkettáztam Moszkvában is.

– Úgy veszem ki a szavaidból, hogy megtaláltok kint a számításokat. Jól érzem?

– Igen, megérte, annak ellenére, hogy nem így

amikor ezt kimondta, akkor csapott a homlokára és – mint szemüveges ember – fogant meg benne a gondolat, hogy szemüvegeket kellene csinálni fából. Ezekután keresett meg. Röviden ez az ötlet története.

– **Ma már tudható, hogy ezt mind a ketten komolyan vették.**

– Elkezdtem utánanézni a dolognak és meglepődve tapasztaltam, hogy nagyon sokan foglalkoznak fakeszes szemüvegek készítésével. Jellemzően ezek mindegyike a legegyszerűbb és a legkézenfekvőbb technológiát követi. Tulajdonképpen az elején

én is hozzájuk hasonlóan gondolkoztam. Viszont találtam két olyan céget, akik egy bonyolultabb, ívelt megoldást alkalmaztak, amit később én is.

Másfél éven keresztül dolgoztam ki a saját technológiámat, amihez megszámlálhatatlanul sok vídót néztem meg és írásos anyagot olvastam el, mire

a magam módszere kialakult. A gyártáshoz persze jópár gépre is szükségem lett, amit jellemzően saját magam terveztem és csináltam meg, mivel ilyeneket nem lehet boltban kapni. Küzdelmes időszak volt, ami persze tele volt rengeteg vakvágánnyal is.

– **És ezt munka mellett csináltad, vagy csakis ezzel foglalkoztál?**

– Amikor elhatároztuk, hogy belevágunk, otthagytam a céget és visszajöttem a korábbi munkahelyemre, de ekkor már csak és kizárólag ezzel a projekttel foglalkoztam. A főnököm a pénzt,

én meg a tudásomat adtam a dologhoz.

– **Türelmes volt?**

– Alapjában véve igen, bár néha megjegyezte, hogy lehetne ez gyorsabban is, ám azt is belátta, hogy ez olyan termék, aminek a gyártását egyetlen könyvből sem lehet megtanulni. Ugyanakkor mind a kettőnk közös célja az volt, hogy a világ legjobb szemüvegét készítsük el, ehhez pedig türelem kell.

– **A Campbell Marson név honnan jött?**

– Ez Alan hozadéka, még ő vette meg a névhasználati jogot a faipari vállalkozásának, de használaton kívül volt. A Campbell Marson – túl azon, hogy jól csengett – egy nagyon régi faipari vállalkozás volt Angliában, akik

többek között a királyi családnak is dolgoztak.

– **Mikor érett be a gyümölcs?**

– 2016-ban készült el az első szemüveg, majd ezt követte egy tizenöt darabos kollekciónak, amit Alan egy ügynök segítségével – aki közel huszonöt éve

benne volt már a szemüveg-bizniszben – kezdte el a piacépítést, először Angliában, majd Európában és később megjelentünk Amerikában is.

– **Mennyi idő elkészíteni egy ilyen szemüvegkeret?**

– Ez sok mindentől függ. Ha valaki alapmodellt választ egyszerűbb – mondjuk matt – kivitelben, az akár másfél hét alatt is kész lehet. Ha viszont valamilyen extra kívánsága van, egy különleges furnér, vagy arany, drágakő berakás, akkor ez tovább tart. Összeségében kettő és hat hét között készül el egy szemüveg.

– **Ezek szerint vannak extra kérések? Mi volt a legkülönlegesebb?**

– Talán a legkülönlegesebb egy magasfényű szemüveg volt aranybetéttel és gyémántberakással a szárában, mely utóbbi már természetesen ékszerési munka. De volt már olyan is, aki Rolls Royce, vagy Mustang emblémát kért a szemüveg szárába. Most is van egy ilyen különleges kihívásom, ahol a megrendelő többek között egy Kalasnyikovot szeretne tetetni a szemüvegére – természetesen fémből.

– **Lehet azt mondani, hogy külföldön jobban ismernek, mint itthon?**

– Ezt nem állítanám, viszont van egyfajta lélek-tana a dolognak. Külföldön nem engem, hanem a márkát ismerik, idehaza ez pont fordítva van. Azt vettem észre, hogy itthon az emberek szeretik kötni valakihez a terméket, sőt, amikor eljönnek hozzám,

akkor jellemzően végigvezetem őket a gyártási fázisokon, így lesz a dolognak egy személyes varázsa is.

– **Beállok én is azok sorába, akik megkérdezik, hogy a végén miért jöttetek haza? És persze ehhez mit szólt a kinti partnered, Alan?**

– Két évre terveztünk, ehhez képes tizenegy évet voltunk kint, ennek ellenére tudtuk, hogy nem

Alan is tisztában volt, elfogadta. Abban maradtunk, hogy a gyártási technológiát véglegesre fejlesztem és utána hazajövünk.

– **Hogy kell elképzelni a ti vállalkozásotokat?**

– Gentlemen agreement alapon működik, ahol az adott szó számít. Noha az üzletben nincsen barátság, a dolog tizenöt éve jól működik, de fontos megj-

akarunk kint letelepedni, mert itthon akartunk családot alapítani. Ugyanakkor azt is elhatároztam, hogy csak úgy költözünk haza, ha a saját otthonunkba költözhetünk, nem pedig albérletbe vagy bárhova máshova. A hazaköltözési szándékunkkal

gyezni, hogy a kinti és az itthoni cégnek semmilyen tekintetben nincs köze egymáshoz.

– **Hogy kezdődött az itthoni életetek?**

– Először apu műhelyében, később pedig átköltöttünk ide, ahol most vagyunk.

CAMPBELL MARSON
AZÉRT EMELKEDIK KI
A TÖBBI GYÁRTÓ KÖZÜL,
MERT EZZEL ÉS ILYEN
TECHNOLÓGIÁVAL,
LAKKOZÁSSAL RAJTUNK
KÍVÜL CSAK EGYETLEN
CÉG GYÁRT KERETEKET
A VILÁGON.

– Munka és megrendelés tekintetében?

– Az elején zömben külföldről, később pedig már itthon, optikusokon keresztül jöttek a megrendelések. Az induláskor apu és egy asztalos ismerősöm segédkezett, később lettek alkalmazottak is, de a brexit és utána a pandémia jócskán visszavetett minket, ma egyedül dolgozom.

– Mekkora piaca van idehaza a fakeretes szemüvegeknek?

– Számtalanszor azt érezzük – némileg paradox módon –, hogy sokkal több ember ismer minket, mint amennyi optikus, ugyanakkor a szemüvegeinket mégis csak az optikusok adják el. Az, hogy ki mennyit, az változó.

Én nem szeretnék tömeggyártóvá válni, alacsony darabszámokkal dolgozom, mert nem akarok néhány év múlva belefásulni a dolgokba. Kreatív ember vagyok, ezért arra törekszem, hogy a kereteim személyre szabottak és exkluzívak legyenek, az egyediségét pedig úgyis a vásárlói igények szabják meg, például az olyan esetek, amiről már korábban beszéltünk. De az egyediséget nem csak az jelenti, ha valaki valami nagyon extrát kér. Előfordult már olyan eset is, amikor valaki sehol nem találta meg az áhított keretét és én megcsináltam neki fából.

– Talán egy kicsit övön aluli a kérdés, de mitől jobb egy fakeretes szemüveg, mint egy hagyományos műanyag és ezen belül mitől jobb a tiétek, mint a versenytársaké?

– A fakeretes szemüveg exkluzív, személyre szabható és nem utolsó sorban javítható. Ma, amikor a fenntarthatóság napi kérdés, ezekről a keretekről

**SZÁMOMRA NINCS ANNÁL JOBB
ÉRZÉS, AMINT AMIKOR BEJÖN A
VEVŐ ÉS EGYÜTT „ALKOTUNK”,
AMINEKA VÉGEREDMÉNYE EGY
TÖKÉLETES SZEMÜVEG**

elmondható az is, hogy környezetbarátok, legalábbis kilencven százalékban.

Úgy gondolom, hogy a Campbell Marson azért emelkedik ki a többi közül, mert ezzel és ilyen technológiával, lakkozással rajtunk kívül csak egyetlen cég gyárt kereteket a világon.

– Honnan szoktál a formához ihletet meríteni?

– Az optikusoktól sok segítséget kapok, hiszen ők azok, akik napi kapcsolatban vannak az „igényekkel” és elég jól látják, hogy éppen merre halad a trend. De az interneten is szoktam a divatirányokat figyelni és előfordult már, hogy dizájner is besegített. Mindemellett egyfajta szakmai ártalomként mindenhol figyelem a szemüvegeseket és rögtön kiszúrom, ha valaki fakeset visel, még akkor is, ha az éppen nem a mi márkánk. *(nevet)*

– Akkor mondhatni, hogy ha beszabadulsz egy nagy optikai üzletbe, az olyan neked, mint a kisgyerekeknek a játékbolt?

– Tulajdonképpen igen, mindig végig szoktam

nézni kínálatot, de nem csak a formaviláguk, hanem az összeszerelésük miatt is. *(nevet)*

– Mekkora üzlet fakeset szemüvegeket gyártani?

– Annak idején azért mentünk ki Angliába és maradtunk kint ennyi ideig, hogy biztos alapokat teremtsünk a jövőnk számára, és amikor hazajövünk, az itthoni életünket ne csak hitelek árán tudjuk majd elindítani. Ez sikerült, mert ma kiegyensúlyozott körülmények között tudunk élni és azt csináljuk, amit szeretünk. Ennek köszönhetően én is jobban ki tudok teljesedni, alkotni és nem csak azért dolgozni, hogy fedezni tudjuk a kiadásainkat. De, ami konkrét kérdést illeti: én úgy gondolom, hogy a szemüvegtészésben nemcsak a kihívásokat találtam meg a magunk számára, hanem az anyagi biztonságot is.

– Szoktál más dolgokat is készíteni?

– Muszáj, hogy néha kimossam az agyam és más feladatokat is adjak magamnak, mert a szemüvegté-

szítés nagy koncentrációt igényel, aprólékos munka, ami lefárasztja az embert. Ha éppen nem fával foglalkozom, akkor is fával dolgozom csak mondjuk asztalokat készítek. *(nevet)* Ha pedig nem a műhelyben vagyok, akkor kertészkedni szeretek, mert sokszor hiányzik az ilyen jellegű fizikai munka is.

– Egyfajta sikert már elértetek, hova szeretnétek vagy akartok eljutni?

– A személyre szabhatóság ma az élet megannyi területén napirenden lévő dolog és kérdés. Éppen ezért a jövőben én is a teljesen személyre szabott szemüveggyártás vonalát szeretném erősíteni, hiszen nincsen két egyforma orrnyereg, szemtávolság és fejforma sem. Aki rendszeres szemüvegviselő, az tudja, hogy egy jó szemüveg olyan, mintha nem is lenne az emberen. A jövőben szeretném a személyes eladást is erősíteni az értékesítésben, ugyanis számomra

nincs annál jobb érzés, amint amikor bejön a vevő és együtt „alkotunk”, aminek a végeredménye egy tökéletes szemüveg. Az irányok tekintetében sok ötletünk van, amiben azt is el tudnánk képzelni, hogy más kiegészítők mellé becsatlakozva egy kollekciónak részei lennének a szemüvegeink, de sokat gondolunk arra, hogy jó lenne egy saját bemutató üzlet is.

A nagyon-nagyon távoli jövőképeben pedig ott van az egyedi bútorgyártás is.

P I L V A X H O T E L

K A L O C S A

★ ★ ★ SUPERIOR

PILVAX
HOTEL *** SUPERIOR
KALOCSA

A szállodában összesen 15 szoba található, melyek mindegyike klimatizált, LCD tévével felszerelt és WiFi eléréssel rendelkezik. Az emeleten 2 db Superior szoba is található, melyek összenyitva ideális elhelyezést biztosítanak nagyobb családoknak is. Kávézóval, bárral, borpincével, konferenciateremmel, finn szaunával és pihenővel várjuk Vendégeinket.

6300 Kalocsa, Szent István király út 21.

Tel: +36 78 678 678

info@pilvaxhotel.hu

www.pilvaxhotel.hu

 hotel & more

ÖLTÖNYÖK ÖLTÖNYE

írta: BARNÁ ANDRÁS fotó: SILKA ARCHÍV

Társlapunk, a *MINők Magazin* őszi számában Kanizsai Silka Ágnes segítségével dekódoltuk a dress code-okat. Ennek kapcsán gondoltunk arra állandó stíluszakértőnkkel, hogy mivel az öltözködési szabályokban a férfi viselet mérvadó az egy-egy eseményhez kapcsolódó dress code meghatározásakor, körbejárjuk az öltönyök világát, amelynek a végén eljutunk a bespoke-hoz, öltönyök öltönyéhez.

Ma

amikor a személyre szabhatóság egyre nagyobb jelentőséggel bír az életünkben, talán bele sem gondolunk abba, hogy jó-

néhány évtizeddel ezelőtt még elképzelhetetlen lett volna, hogy egy öltöny ne úri szabóságban készüljön. Természetesen ebben az időben a konfekcióipar és a szériagyártás még látótávolságban sem volt, így ezzel a megállapítással nem találtam fel kanálban a mélyedést. Ugyanakkor ma már az is tény, hogy a könnyű- és ezen belül is a ruhaipar, valamint a sorozatgyártás térnyerésével kétségtelenül háttérbe szorult a kézműves, egyedi öltönyök készítése. A nagy szériában készült öltönyök alapjában véve nem sötét lovak a divat világában, de nagyon fontos

tudni, hogy amikor ilyen választunk, azt „magunkra” válasszuk. Ne vegyünk tehát két számmal nagyobbat, mert azzal az utólagos igazítás során nem lehet semmit kezdeni.

A tökéletes persze a teljesen testreszabott öltöny, ami annyira precíz, hogy akár egy rossz testtartást is el tud tüntetni. A bespoke öltönyök a férfi viselet legmagasabb csúcsát jelentik, de mielőtt kibontjuk ezt a témát, egy rendhagyó evolúció részesei lehetnek az öltönyök világában, ahol a tárlatvezető Kanizsai Silka Ágnes.

READY TO WEAR – kész öltönyök

A ready to wear-rel indul az öltönyök első kategóriája. Ezek az öltönyök a költséghatékonyság miatt nagy darabszámban és persze több színben is készülnek. A gyártási technológiájukról annyit érdemes tudni, hogy ezeknek a zakója úgynevezett ragasztással készül. Ez azt jelenti, hogy a szövet alá egy merevítővásznat tesznek, ami megadja a tartását. Egyes zakókat díszítőtűzéssel is ellátnak, illetve az ujjvégeken lévő gombsort nem csak felvarrják,

hanem esetenként ki szokták gomblyukazni. Ready to wear öltönyök általában 100–120 finomságú gyapjúból készülnek, mely szám azt jelenti, hogy 1 gramm gyapjúszálat milyen hosszúra „nyújtanak ki”. Összességében ez adja meg az anyag finomságát. A ready to wear öltönyök a kényelmes, nem gyűrődő, mindennapi viselet ruházatai.

A kész öltönyök bizonyos fokú hátránya, hogy már nem lehet rajtuk nagyobb változtatásokat elvégezni, viszont az ujját vagy az alját, illetve a nadrágjának a szarát minden további nélkül a kellő méretre lehet igazítani.

MADE TO MEASURE – *méretre készített gyári öltönyök*

Ez az öltönyök következő kategóriája, ami abban különbözik a ready to wear-től, hogy itt már nemcsak az anyagválasztás lehetősége adatik meg az ügyfél számára, hanem a kész öltönyökhöz képest

ezekben sokkal több a kézi munka. Az anyagválasztás mellett a méretre készülő öltönyöknél már rendeléskor pontosan meghatározásra kerül a zakó és az ujj hossza, illetve a gombolás helye is személyre szabható, tehát ebben a kategóriában el tudunk térni a szabásmintától. Ez a szabadság megengedi azt, hogy

a változtassunk, illetve egyedire készítsük például a zakó hajtókáját, reverjét is. Még egy fontos különbséget megemlítenék, mégpedig azt, hogy a méretre készített gyári öltönyök esetében a zakómerevítés már nem préssel történik, hanem a vásznat kézi munkával varrják be a szövet alá, ami így

kon átvélő jelenléte biztos garancia a kifogástalan színvonalra.

Nálunk a bespoke öltöny egy gyönyörű, közös fejlődési folyamat eredménye, amelyben egyszerre vesz részt a megrendelő és a tradicionális bespoke kézműves technikát alkalmazó itáliai szabómesterünk, valamint a kelmék, bélések, gombok, szabásminták sokasága.

Minden munkafolyamat teljes egészében kézi technológiával készül, a szövet kiszabásától az utolsó cérnaöltésig, ezáltal úgy fogja érezni az ügyfelünk, mintha a kész termék a „második bőre” lenne. Általánosan elmondható, hogy 150–180 munkaóra, mire a megrendelő méretei, igényei és egyedi kívánságai alapján elkészül a remekmű. Ez mintegy négy millió öltést von magával. Minden a megrendelőre optimalizálható: a rever szélessége vagy fazonja, milyen magasra legyen szabva a gallér, a váll kemény vagy

egészen más struktúrát, tartást ad a zakónak.

Az öltönyök e szegmensében csakúgy, mint az autók esetében, lehetnek extra kívánságaink is, például olyanok, hogy a gomblyukak vagy dísztüzések gépi vagy kézi munkával készüljenek-e? Ugyan a gépi gyorsabb megoldás, de a kézi munka egyediségét semmi nem adhatja vissza. És nemcsak a zakónál, a nadrágnál is élhetünk a fazonformálás lehetőségével, ennek köszönhetően a nadrág készülhet oldalt állítható derékpántos vagy hagyományos bújtorokkal és övvel, aminek színét passzíthatunk például az óránk szíjához is. Ezzel máris egy kis stílust vittünk a megjelenésünkbe.

BESPOKE – az öltönyök Rolls Royce-a

Mivel az öltönykészítés csúcsáról van szó, éppen ezért egy kicsit távolabbról indítom ennek a kategóriának a történetét – mondja Silka Ági –, hiszen a bespoke szó egyet jelent az angol eleganciával, tradícióval és a makulátlan minőséggel. Mi is a Savile Row, az angol úri szabók Mekkájának örökségét visszük, ahol a szakma legnagyobbjainak generáció-

A bespoke készítése kiemelt figyelmet, valamint időt igényel, hiszen olyan egyedi öltöny születik, amit a testalkaton túl pontosan a megrendelő életstílusára, szokásaira és maximális kényelmére szabunk. „A bespoke szabászat nem kiszolgálni kíván, hanem szolgálni”.

puha, a zakó bélelt vagy béleletlen legyen, egyszóval minden, amit az úri szabóval „átbeszél” (*bespoke*) a megrendelő. A bespoke szabászati lehetőségei korlátlanok, ezáltal megadják a korlátlan szabadságot is. Ennek köszönhetően a bespoke szabászattal mindent – akár testi hibát, rossz tartást is – el lehet rejteni.

Az első alkalommal megismerjük ügyfelünk egyéni preferenciáját, öltözködési szokásait, majd legalább ötven helyen veszünk méretet a testéről, valamint a mozgástartományáról, majd végigmegyünk a tónusokon és kiválasztjuk az arcszínével legjobban harmonizáló színeket. A célunk ugyanis egy olyan egyedi öltönyt alkotni, ami mind megjelenésében, mind viselésben egy életen át összehasonlíthatatlan élményben részesíti az ügyfelünket.

TRADICIONÁLIS KÉZI MUNKA MÉRNÖKI PONTOSSÁGGAL

Itáliai szabómesterünk mérnöki precizitással és szigorúan kézi munkával – körzöt, vonalzót és szögmérőt nem kímélve – tervezi meg a megrendelő testalkatára leginkább illő, egyedi öltönyt. A világ legfinomabb kelméi, bélési és gombjai között válogat, és több alkalommal is felprobáltatja a készülő luxusöltönyt. A tökéletes végeredményt felvenni pedig olyan érzés, akár egy luxusautóba szállni: minden millimétere tökéletes és a kényelmet szolgálja, miközben a legelőnyösebben mutat a megrendelőnk testalkatán, harmonikussá téve teljes megjelenését.

Ehhez a luxus minőséghez természetesen igen magas ár is tartozik, mindegy, hogy melyik kontinensen vagyunk. Az árat leginkább az anyagok közötti különbség határozza meg. Egy könnyed nyári len vagy egy téli kasmír zakó között akár millió forintos eltérés is lehet, viszont a minőség, a kidolgozás és a komfort ugyanolyan kifogástalan.

Savile Row utca London belvárosában található, ahol a 18. század végén jelentek meg az első úri szabók. A GQ férfimagazin egy korábbi cikkében így aposztrofálta a rövid kis utcát: „London a férfiruházat globális fővárosa a Savile Row street pedig a világ legfontosabb utcája, ahol a legjobb öltönyöket készítik.” Nem véltelen tehát, hogy a bespoke kifejezés – ami szó szerinti fordításban „átbeszélést” jelent – innen indult el hódító útjára és válik a teljes egészében kézzel készített öltönyök szinonimájává. Az egyedileg készített öltönyök Mekkájában számos híresség is megfordult már, például a Charles, walesi herceg, Jude Law, Laurence Olivier és Duke Ellington is, hogy csak néhány nevet említsünk a széles repertoárból. De nemcsak a Savile Row-on járnak világsztárok, hanem az Andrassy úton is Silka például Hugh Jackman részére készített szmokingot.

BESZÉLGETÉS GYETVÁN CSABÁVAL

ÍGY KÉSZÜLT A „HOGYAN KÉSZÜL?”

írta: BARNA ANDRÁS *foto:* BALOGH RÓBERT ÉS GYETVÁN CSABA

A kereskedelmi televíziók elindulása a korábbiaktól eltérő adásstruktúrákat hozott. Új műsorok kerültek a képernyőre, megjelentek többek között a napi sorozatok, a kvíz- és tehetségkutató műsorok, és nem utolsósorban a valamilyen tematika mentén haladó reality show-k. Az új tartalmakkal együtt kapukat is kitárt a média világa, ami lehetőségek egész tárházát kínálta azok számára, akiket vonzott az exhibicionizmus, és jó esetben az ezzel járó népszerűség. Tulajdonképpen Gyetván Csaba is ebben a hőskornak számító időszakban lépett be a stúdiók kapuján, azonban a sorozatszeplőként és műsorvezetőként eltöltött néhány év után rájött: az ő útja más, az internet és a közösségi média erősödésével felépítheti saját tartalmait a saját csatornáin. Csaba ma az egyik legnépszerűbb tartalomgyártó idehaza, aki saját sorozatai mellett a Discovery Channel *Made In Gyetván Csabával* című egyedüli magyar műsorának a házigazdája is.

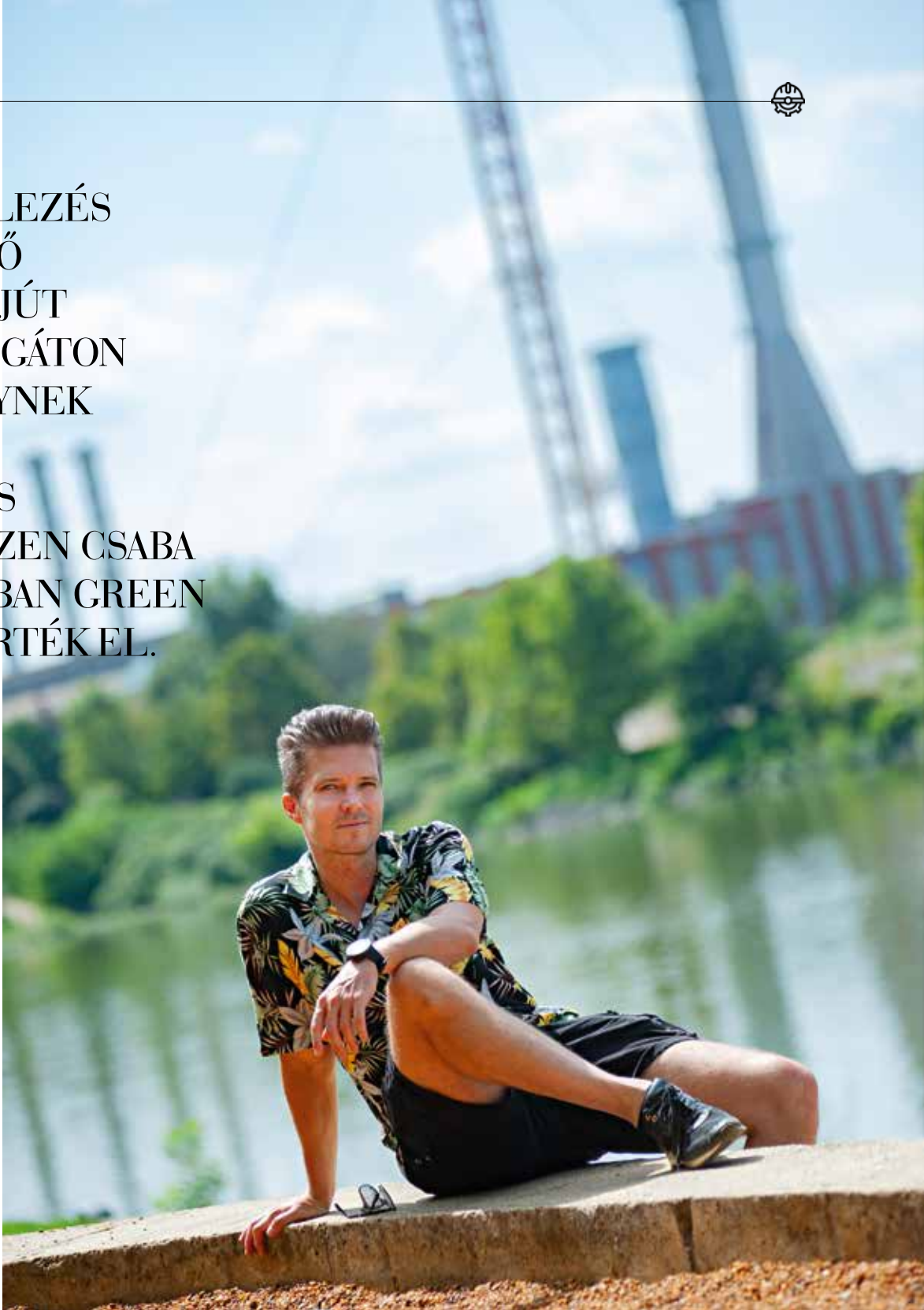

**BŐ NEGYEDÉV LEVELEZÉS
UTÁN SIKERÜLT TETŐ
ALÁ HOZNI AZ INTERJÚT
CSABÁVAL. A KOPASZI-GÁTON
TALÁLKOZUNK, MELYNEK
ZÖLD KÖRNYEZETE
AKÁR FÉMJELKÉNT IS
SZOLGÁLHATNA, HISZEN CSABA
MUNKÁSSÁGÁT 2020-BAN GREEN
BRANDS DÍJJAL ISMERTÉK EL.**

Találkozásunkkor némi szkepticizmus uralja az első percek hangulatát, leginkább a fotós kolléga instruálása viszi a prímet. Ez az állapot egészen addig tart, amíg meg nem kapjuk az első hűsítőnket, ami aztán szinte egy csapásra fordít egyet a prologusunk deprimáltságán.

Csabával a múlttól beszélni kicsit olyan, mint ha tojásokon lépkedne az ember, miközben ő is elismeri, hogy ezt a műfajt mindenki elkezdi valahol. Számára a Barátok közt hozza meg a népszerűséget, majd sorozatszereplőből műsorvezetővé avanszál.

Több csatornánál is dolgozik, de amikor beköszönt a social media világa, akkor rájön, hogy nemcsak a kommunikációban nyílt egy új csatorna, hanem az ő életében is. Hihetetlen akkurátussággal és tudatos módon kezdi el felépíteni a saját márkáját, szinte valamennyi döntése patikamérlegre kerül, mielőtt bármire is elhatározná magát. Megfontoltsága, ami játékos burokokban tartja nemcsak az eddig felépített munka gyümölcsét, hanem Csaba imázsát és reputációját is, jóformán minden egyes választásában visszaköszön.

– **Barna András: Miközben követem, nézem a műsoraidat, és ezen keresztül van fogalmam a munkásságodról, furcsa volt szembesülnöm azzal, hogy amikor bővebben utánad akartam olvasni, akkor a találatok többségében évtizedes bulvárronikákat találtam.**

– Gyetván Csaba: Ha nagyon őszinte vagyok, akkor azt mondom: nem is igazán célom, hogy utánam tudj olvasni. A Youtube Google felület, tehát amit valóban közölni akarok, az megtalálható a szintén első találatok között feldobott videóiban. Azaz: Hogyan készül?, utazós és egyéb eduteimnet (*education + entertainment – oktatás + szórakoztatás*) tartalmak. Úgy gondolom én a témákkal együtt vagyok érdekes.

– **Egyébként véleményed szerint ki lehet bújni az algoritmusok béklyójából?**

– Amikor azt látjuk, hogy évtizedes, ma már senkit nem érdeklő témákat dob fel elsőként a rendszer például velem kapcsolatban is, akkor nem tudom, hogy erre a kérdésre mi lehetne a jó válasz. Mindenesetre egy szakmai identitásváltás előre-

mutató lehet, igaz, ezzel sem tudsz bosszút állni a keresőmotorokon. De én sem ezért választottam új irányt, hanem azért, mert láttam, éreztem, hogy annyira kezd erős lenni ez az edutainment vonal, amiben én úgy mondok kezdtem jó lenni, hogy elhatároztam, attól fogva nem veszek részt semmilyen olyan produkcióban, ami nem kapcsolódik szorosan eh-

hez a területhez. Egészen egyszerűen azért nem, mert azt látom, hogy azoknak a cégeknek, amelyek nálam a termékeikkel a „How It’s Made?” (*Hogyan készül?*) műsoraiban megjelennek, igényük van arra, hogy olyan „arc” közvetítse az üzenetüket, aki kizárja a bulvárt és az ehhez hasonló dolgokat. Mivel

az edutainment mint téma nem annyira érdekes a bulvár számára, így a keresési listában is hátrébb kerül. Ez azonban engem egy cseppet sem zavar, hiszen rengeteg embert elérek a videóimmal.

– **Ezzel a filozófiával csorbul önmagad és a műsorod promotálása is, hiszen fajlagosan kevesebb emberhez jutsz el.**

– A social média egyik sajátossága, hogy „nem lő az ember mindenkre”, mint ahogy te is csak olyan tartalmakat nézel, ami érdekel, így az én videóimat is csak a témára fogékonyabbak nézik. Hozzáteszem ezen belül az első hetek alatti 100–200 ezres megtekintés videónként kifejezetten jó. De ez annak is köszönhető, hogy

a Túró Rudától az adatközpontokig elég széles a témák spektruma. A táncos főzős vagy az ebbe a kategóriába tartozó műsorokat nem tisztem minősíteni.

Nekem nagyon fontos már csak a Discovery miatt is – ami a világ egyik legerősebb dokumentumcsatorna-brandje –, hogy aki velem találkozik, az csak ilyen tartalmak kapcsán találkozzon. Ez nagyon fontos és tudatos koncepció részemről, úgy-hogy ebből nem engedek.

– **Egy gondolat erejéig még tekintsünk vissza az előéletedre! Többségében – hozzáam hasonlóan – mindig a Barátok közt sorozattól indítják a pályádat, pedig volt előtte is egy életed, ami egyáltalán nem a szereplésről szólt. Hogy kerültél végül is erre a vonalra?**

– Ahogy az nagy általánosságban lenni szokott, teljesen véletlenül. A főiskolai éveim többször

kerestek fotózáshoz, jellemzően divatfotózásokhoz alanyokat. Beválogattak több alkalommal is, aztán egyik dolog hozta a másikat, és így kerültem el a sorozatok, többek mellett a Barátok közt castingjára is, ahol nem melleleg akkor több ezer ember fordult meg. Így indult el minden.

– **Közvetőleg: melyik főiskolára jártál?**

– A Budapesti Gazdasági Főiskolára, ahol közgazdászdiplomát szereztem.

– **Akár azt is mondhatnám, hogy a fél lábadat betetted a média világába, felülhettél volna a hullámra, de mégsem a „csillogósabb” utat választottad. Miért?**

– Az embernek fel kell ismernie, hogy a média használja őt – legalábbis egy bizonyos pontig. Ez a szó jó értelmében vett felismerés azonban nem megy egyik napról a másikra, amire jó példa akár az én pályafutásom is. Számomra is egymás után jöttek a lehetőségek: a műsorvezetés és különböző felületek, ahol exponálni tudtam magam, viszont ez az út egyenesen a bulvárhoz vitt, és vihetett volna még jobban, ha másképp nem döntök. Szóval, ha valaki ezzel a ténnyel tisztába kerül, akkor jöhet a következő megoldandó feladata: meg tudja-e fordítani ezt a helyzetet úgy, hogy saját maga kezdje el használni a médiát ahhoz, hogy a céljait megvalósítsa. Én látam a social mediában rejlő potenciált és azt is, hogy ezeken a felületeken meg tudom csinálni a saját csatornáimat. Attól a pillanattól kezdve, hogy ezek a rendelkezéseimre álltak, már nem volt szükségem közvetítőre, egy bulvárujságra vagy egy tévéműsorra, hiszen megszülettek a saját felületeim, ahova olyan tartalmat készíthetek, amit sokan néznek.

– **A nagy többség mégis megpróbál a hullám hátán maradni...**

– Azt folyamatosan éreztem, hogy engem igazán a nagyobb felkészülést igénylő, „mélyebbre hatóbb” témák érdekelnek igazán és a locsi-fecsi stúdióbeszélgetések pedig nem kötnek le. A dolog akkor vett fordulatot, amikor világossá vált, ma már Te magad is lehetsz a „médiá”, amihez az internet révén minden eszköz adott. Amit én csinállok, azt az teszi hitelessé, hogy „nem kenem szét magam minden felületen”, hanem jól beazonosítható platformon és témák kapcsán találkozhatnak velem.

A kihívást mindig az jelenti, hogy miként tudok úgy lefordítani egy kevésbé populáris témát – például egy kábelgyártást – a közérthetőség nyelvére, hogy azt utána sok ember megnézzé. Ebben a filozófiában nem én vagyok a fontos, hanem a téma meg én együtt. Valahol itt van a lényeg. Hogy jó úton járok, azt nemcsak az igazolja, hogy jók a számkok, hanem az is, hogy megtapasztalhatom a siker ízét az utcán is, amikor gratulálnak. Ez pedig nagyon jó érzés.

– **Lehet abban valamilyen családi örökség, hogy ilyen téma felé fordultál?**

– Mindenképpen hatott rám, hogy a szüleim mérnökemberek, ám semmi közük nincs a médiához, ennek megfelelően féltettek is ettől a világtól. Egyébként a műszaki érdeklődésem ellenére abszolút fakezű vagyok, ellentétben apukámmal, aki viszont nagyon ügyes, és egy igazi barkácsoló ember. Én azt tudom, hogy nagyjából hogyan működnek a dolgok, és szerintem ez így jó, mert felszínen tartja az ember ösztönös kíváncsiságát.

AZ EMBERNEK FEL KELL ISMERNIE,
HOGY A MÉDIA HASZNÁLJA ŐT –
LEGALÁBBIS EGY BIZONYOS PONTIG.
EZ A SZÓ JÓ ÉRTELMEBEN VETT
FELISMERÉS AZONBAN NEM MEGY
EGYIK NAPRÓL A MÁSIKRA...

– **Hogy lett ebből műsor?**

– Az Ozone volt az első olyan csatorna, ahol tévé szinten belekóstolhattam igazán azokba az adventure jellegű, ismeretterjesztő tartalmakba, amikről tudtam: ez az én világom. Sokszor szóba került már a social média, de önmagában az online térnyerése még nem csodafegyver, fel is kell ismerni a trendeket. Az egyik legfőbb trend, hogy itt a „személyesség-közvetlenség” a mozgatórugó. A „közösségi média”, ahogy nevében is benne van egy közösségről szól, ahol az emberek embereket akarnak követni, mert az emberekre kíváncsiak. Később az is nyilvánvaló lett, hogy nemcsak kizárólag az ismeretterjesztő tartalmakra vevők a nézők, hanem az is fontos, hogy azt én adjam elő. Ha az ismertség megvan, a felületek rendelkezésre állnak, akkor túl sok akadály már nincs, hisz a filmes, videós tartalomgyártáshoz szükséges tapasztalat megvolt.

Úgy gondolom, hogy az mindenképpen egy történelmi pillanat és egyfajta eufórikus érzés volt, amikor megtapasztaltam, hogy az ember saját brandje elkezd önálló életet élni. Mivel csatornáim és felületeim adottak voltak, amin kifejezhettem magamat onnantól kezdve egyértelmű volt számomra, hogyan kell tovább építenem magam. Néhány évvel később jött a Discovery Channel, amire azt mondanám, hogy beteljesült egy álmom.

– **Hogyhogy?**

– Korábban többször is megkérdezték tőlem, hogy mi lenne a vágyam a televíziózás terén. Erre mindig az volt a válaszom: a Discovery Channel az egy fantasztikus dolog lenne, de annak nincs magyar műsora. Ma már azonban van: az enyém, amit én csinálhatok. Azt gondolom, hogy ez a pályafutásom eddigi legnagyobb szakmai katarzisa.

– **Ezt a valóra vált álmot lehet tovább álmodni?**

– Lehet, sőt kell is. Vannak is tervek a fejemben és aki olvas a sorok között, az talán ki is tudja találni mi jöhet még. A Discovery azért is ideális és fontos csatorna számomra, mert itt indult és megy a mai napig is az ő „Hogyan készül?”. Ahogy a csatorna egyik referense a közleményükben induláskor fogalmazott: „A műsor velem tulajdonképp hazatér”.

Ez a műsor most teljesen én vagyok, minden egyes fázisát szeretem, a forgatósoktól kezdve a narrációs szövegek megírásán át a vágásig.

Ma már ott tartunk, hogy nem olyan régen meghívtak Champagne-ba is forgatni, ami előrevetíti azt, hogy nemzetközi szinten is kezdünk érdekesek lenni és számolnak velünk.

– **A Discovery milyen kapukat nyitott meg számodra?**

– A szükséges kapukat én ma már kinyitom saját magamnak, a Discoveryt egész más oldalról nézem.

A világ talán legerősebb ismeretterjesztő brandje, kétszáz országban van jelen, egész egyszerűen el sem tudnék képzelni jobb márkát a nevem mellett. Gondolj bele, ha külföldre megyek forgatni, ott is mindenki tudja miről, kiről van szó, amikor azt

mondom: a Discoverynek forgatunk. De a csatorna ugyanúgy profitál belőlem, mint én belőle, hiszen olyan témák is műsorra kerülnek, amik esetleg az online felületeimre érkeztek, tehát nem elsősorban

a tévéműsorban való szereplés miatt találtak rám a cégek. Szóval ez így egy win-win helyzet.

– **A cégek megjelenhetnek nemzetközi viszonylatban is, vagy csak idehaza?**

– Egyelőre csak idehaza, ugyanakkor megvan a lehetősége annak, hogy abból a kétszáz országból, ahol most a Discovery jelen van, akár más régiókban is elérhető legyen a műsor. Erre a remény is meglehetősen, hiszen jók a nézettségi mutatók.

– **Ez a műsor is gazdasági alapon működik, mennyire nehéz kenyér ez?**

– Nyilván mindig mindenért meg kell dolgozni, de egy biztos és ezt vallom: ha a mindig minden apró részletre figyelsz, a maximumot nyújtod és soha nem hagyod, hogy meggyőzzön egy belső hang arról, hogy „Jó lesz ez így...”, akkor hosszabb távon érezni fogod az eredményét. Én alapvetően olyan témákat teszek nézhetővé és szórakoztatóvá, amik eredendően nem feltétlenül azok, hogy egy téma, terület azzá váljon, azt pedig csak nagy gondal és sok munkával lehet elérni.

– **Aki ennyire akkurátus, az milyen főnök?**

– **Nagyon régi kollégáim vannak, ami egyben azt is jelenti, hogy talán szeretnek velem dolgozni, ugyanakkor mindenki tisztában velem, hogy magasak az elvárásaim, és ezekből nem engedek.**

NEM OLYAN RÉGEN MEGHÍVTAK
CHAMPAGNE-BA IS FORGATNI, AMI
ELŐREVETÍTI AZT, HOGY NEMZETKÖZI
SZINTEN IS KEZDÜNK ÉRDEKESEK LENNI

A megrendelőimben, vagyis a Hogyan készül? témáit szolgáltató cégekben bármennyire ismerik a munkásságomat, munkásságunkat, mindenképp van egy kis lappangó bizonytalanság, amikor felvesszük az anyagokat, hiszen csak egy folyamatot látnak, nem pedig a végeredményt. Éppen ezért, amikor a forgatás zajlik, akkor nekik ebből a profizmust kell érzékelniük, azt, hogy tudjuk, mit csinálunk.

– Ennyi legyártott műsor után mennyire válik az ember polihisztorrá?

– Egyre gyakrabban érzem azt, hogy hiába próbálok kívülálló maradni legtöbbször azt tapasztalom, hogy már tudom, hogy sok esetben mi fog történni, aminek leginkább az az oka, hogy az automatizálás nagyon sok helyen egyformává teszi a folyamatokat.

– Miközben áttekintünk és visszatekintünk, a sorok között mindig ott van egy jól tapintható előrenézés is a válaszaiddban, tudatos ez, vagy nincs más lehetőség?

– Nagyon igaznak tartom azt a mondást, miszerint az életben egyetlen dolog állandó: a változás – ez különösen igaz az általam preferált területre.

Talán az eddigi válaszaimból is kiderült, hogy média és tartalomgyártás esetében, egy jelentős átalakulás kellős közepén vagyunk, amiről még senki

nem tudja hol lesz a vége, szóval résen kell lenni. Azt gondolom, hogy ez egyfelől nyilván nehézség, másfelől viszont azt is látható, hogy még soha nem volt ennyi eszköz, ennyi lehetőség azok kezében, akik szeretnének alkotni. Ma már szinte mindenkinek van videóképes telefonja és internete, aminek köszönhetően az elérés vagy egy-egy csoport megszólítása már most is jelentős kommunikációs erő, de egészen biztos vagyok abban, hogy ez még nem a jéghegy csúcsa. Ugyanakkor ez is fontos: ha viszanéznek a televíziózás hőskorába akkor, világosan

látszik az, ami egyáltalán nem változik: a hitelességre való törekvés, ami a legfőbb érték, teljesen mindegy milyen felületről beszélünk pláne, ha az ismeretterjesztő vonalon mozog az ember.

Ami a távlatokat illeti: Az már most jól érzékelhető, hogy a jövőnk már itt van a jelenben. Ugyanis a klímaváltozáshoz kapcsolódó kérdések már szinte semmilyen módon nem lesznek megkerülhetőek, az olyan tartalmaknál, mint az enyéme, ahol ez a dolog egyre hangsúlyosabban és gyakrabban kerülnek elő. Az olyanok, int például: Honnan jön az energia?

Hogyan optimalizáljuk a felhasználást? Mitől fenntartható valami? Ezek a kérdések még nyomatékossabbak lesznek a jövőben és ezekben témákban még jobban el kell majd merülnöm. Hogy már eddig is sikerült valamennyire, annak talán egyik bizonyítéka, hogy tavaly én kaptam meg Magyarországon először a Green Brands nevű nemzetközi minősítő szervezet díját „Média” kategóriában. A díjátadásra pedig Bécsben kerül sor, nagyon impozáns keretek között.

RIBBLE ULTRA SL R

A „VILÁG LEGGYORSABB” ORSZÁGÚTI KERÉKPÁRJA

írta: MIFERFIÁK fotó: RIBBLE

A brit Ribble nem kisebb célt tűzött ki maga elé, minthogy megalkossa a világ leggyorsabb országúti kerékpárját.

párként és nem modellként szolgált az Ultra fejlesztéséhez, annál is inkább mert a Ultra SL R vonalait már egy teljes új koncepció alapján húzták meg.

Az Ultra SL R kifejlesztése során a Ribble a CFD-teljesítményt, a szélcsatornateszteket és a valós időbeni elemzéseket helyezte előtérbe. Tesztek során nemcsak pusztán a szembejövő széllekedéseket figyelték meg, hanem azt is, hogy miként viselkedik a kerékpár akkor, amikor a versenyző rajta ül és ezt figyelembe veszi.

Mivel a kormány az első része a kerékpár vázszerkezetének, amely a szembejövő levegőbe kapcsolatba kerül, ezért a Ribble itt kezdte a munkát. Először

Acél meghatározását több éves kutató-fejlesztő munka követte. Ennek köszönhetően a Ribble Ultra SL R három évet töltött a szélcsatornában és a tesztpályákon azért, hogy kialakítsák a lehető legoptimalizált formáját. A forma kialakítása után következett a finom- és mikrohangolás, hogy az Ultra SL R-nek a legtokéletesebb aerodinamikája legyen. A versenykész országúti kerékpár pengeszerű csövekkel és egy légteret megszakító cockpittal van felszerelve, amely légellenállás-csökkentő zsebet képez a versenyző körül.

Az Endurance SL R, a Ribble korábbi zászlóshajója, osztozik néhány aerodinamikai stratégián az Ultrával, ugyanakkor a vonalvezetése még a klasszikus országúti kerékpárokat idézi. Váza hagyományos, lekerekített csövekkel és leeső kormányval. Annak ellenére, hogy a génjeikben van egyezőség elég ránézni az Ultra SL R-re, és azonnal látjuk, hogy az Endurance legfeljebb csak referencia kerék-

eltávolította a szabványos fékkarrög-zítőket, amelyeket a cseppvégek fölé helyeznek. A tervezéssel egy időben szabadalmaztatott, egy közvetlen csavaros rögzítést, így a cseppeket nem kellett a szabványos 23,5 mm-es bilincs köré méretezni, így a jobb aerodinamika és ergonómia érdekében teljesen át tudta alakítani a kormányt. Ennek köszönhetően simább felületet, jobb fogást és ellaposított felületet tudtak létrehozni, ami szintén hozzájárult a jobb légellenálláshoz.

Azonban a kormány aerodinamikai előnyei semmissé válnak, amint a légáramlás a versenyző lábát éri, ezért a Ribble egy lépéssel továbbfejlesztette a kormány kialakítását, és „hullámgenerátorokat” alakított ki a felső részekbe. Ezek a légtérelő elemek úgy vannak elhelyezve, hogy a légáramlatot a versenyző köré tereljék és ezzel egy „légellenállás-mérséklő zónát” hoznak létre, és csökkentik a teljes légellenállást a generátor nélküli kormányokhoz képest. A Ribble szerint a tesztek azt mutatják, hogy a megoldás, szemből érkező és 20 fokos széltartományban, valamint többféle kéztartás mellett is működik. A becslések szerint a nettó légellenállás csökkenése 2,1 százalék a kerékpár és a versenyző esetében.

A Ribble a csonka aerofoil csőformázásának átdolgozott változatát használta, amely az Endurance SL R-en is megtalálható. A csonka aerofoilokat Kamm

hátsó/farok fóliának is nevezik.

Ribble tapasztalatai szerint míg a hagyományos aerofólia optimálisabb az alacsony szögű, szemből jövő szélviszonyokhoz, a csonka kialakítás a tesztelt szélviszonyok teljes skáláján jobban működik.

Az Ultra csonka fóliái szélsőséesebbek és számosabbak, mint az Endurance-é. A Ribble a nyeregcsövet, a felső alsó csövet és a villa lábát

szinte pengés formára vékonyította és lapította, a csövek hátulsó szélé pedig Kamm-stílusban vannak levágva.

Mi az eredménye a hároméves megfeszített munkának? Nos, a vállalat szerint a szélsőtornatesztek 75 másodperces megtakarítást mutattak ki 40 km-en, átlagosan 35 km/óra sebességgel és öt-tíz fokos oldalszéllel. Ez mérőföldenként három másodpercet jelent, amit a Ribble elmondása szerint egy valós tesztprogrammal is igazolt, amely változatos domborzati viszonyokat, időjárási körülményeket és kanyarodási profilokat tartalmazott.

A Ribble egyébként lehetővé teszi a kerékpárosok számára, hogy saját SL R kerékpárjukat összeállítsák. Kerékpárjaik 4892 dolláros Shimano Integra alapmodellel kezdődnek, és egészen a 8305 dolláros Shimano Dura Ace Di2 „Hero” változatig emelkednek. A vázak ára 4336 dollár körül kezdődik.

ÚTON
a sikerhez
Vállalkozás fejlesztés
Hatékony üzleti megoldások
Gyakorlatorientált események
Professzionális előadók

A KRIPTOMILIÁRDOS HÁZA

írta: MIFERFIÁK fotó: WILLIAMS&WILLIAMS

Nyolcvanhárom millió dollárért kelt el egy dombtetőn álló kúria, ahova sok minden más mellett eszement luxust építettek be, amivel megdöntötték a lakáseladási ár rekordot Los Angeles nyugati oldalán.

Bár

a házat hivatalosan sosem kínálták eladásra, a pandémai kezdetén rövid ideig bérbeadták, havi 350 000 dollárért.

Ingatlanos források szerint most azonban új tulajdonosa van, akine neve ugyan egyelőre rejtély, de azt tudni véljük, hogy hatalmas vagyona a kriptovalutából származik.

A kriptomágnások viszonylag új jelenségnek számítanak, de máris nagy teret hódítanak a csúcs-

kategóriás ingatlanpiac legfelkapottabb szektorában, különösen Los Angelesben. Májusban egy 28,5 millió dolláros Hollywood Hills-i kúria kelt el Olaf Carlson-Wee-nek, a Coinbase első alkalmazottjának.

Tavaly a jól ismert bitcoin-milliárdos Josh Jones, rövid ideig a világ legnagyobb bitcoin-tőzsdéjének alapítója 25,8 millió dollárt szurkolt le egy teljesen új brentwoodi ingatlanra.

Szintén ez év májusban Jeffrey Feinberg fedezeti alapkezelő és vezető kripto-befektető vásárolt egy

másik brentwoodi ingatlant 44 millió dollárért és kínált fel 1 millió dollárral többet a kért ár felett. Egyelőre a Forbes becslése szerint legalább 12 hivatalos kriptopénz milliárdos van világszerte.

A Palisades-házat több éven át építették és mint a képekből is lesűrhető nem nevezett, de minden bizonnyal túlzott költséggel. A palota a Los Angeles-i megavillák fejlesztőjének, Ardie Tavangariannak eddigi legnagyobb és legpompásabb villája, aki minden bizonnyal nem először találkozik

milliárdosokkal, amit az is igazol, hogy 2019-ben egy hasonlóan extravagáns Bel Air-i házat adott el 75 millió dollárért Liang „Johnson” Zhangnak, egy kínai bányászati és ingatlanvagyon örökösének. Az ingatlanguru tavaly összesen 61,9 millió dollárt fizetett négy Bel Air-i házért, amelyek Elon Musk tulajdonában voltak.

Ha már Muskról szóba került: a hírek szerint a Pacific Palisades már 2020 elején piacra lépett igaz, akkor még nem eladásra, hanem a havi 350 000 dolláros bérleti díjért kínálták. Akkor és most derült ki, hogy Musk – vagy bárki más – valóban belevágott-e az ingatlan bérlésébe.

Los Angeles Westside-ján, egy olyan területen, amihez a Palisades, Brentwood és Santa Monica tartozik, a 83 millió dolláros üzlet minden más eddig feljegyzett adás-vételt felülmúlt. Valójában a következő legdrágább tranzakciót csak az év elején kötötték meg, amikor egy történelmi Santa Monica-i ingatlan alig 49 millió dollárért cserélt gazdát – több mint negyven százalékkal kevesebért, mint a példátlan Palisades-i ár.

A história szerint Tavangarian 2013-ban vásárolta meg az egyhektáros, hegyfoki ingatlant, 73 millió dollárt fizetve érte. A csendes zsákutca legvégén, Pacific Palisades Riviera negyedének egyik szegletében található telket lombos domboldalak és híres szomszédok

DESIGN

veszik körül. Közvetlenül a szomszédban van Tom Hanks és Rita Wilson 26 millió dolláros fő rezidenciája, de ugyanebben az utcában van Sam Harris (a „*Making Sense*” podcastból) és a nagymenő pénzember Matt Barrett ingatlanja is.

A birtok központi témája – ha lehet ilyen írni – a high-tech kutyuk, amiből egy egész arzenált építettek be. Például az emeleti hálószobába csak retinaszkennelvel lehet bejutni, mint egy James Bond-filmben. De nemcsak ettől különleges ház a fő hálószobája. A mennyezete üveg, mozgatható árnyékolással büszkélkedhet, ami így olyan akár egy óriási napfénytetőn, pazar kilátást nyújt elalvás előtt a csillagos égboltra. De ez még mind semmi és bár nem tűnik a legpraktikusabb funkcióknak, a mennyezet egyben vetítővászonként

is funkcionál, ezért ha nem az eget, akkor filmet is nézhet az ember. Az egyéb felszereltségek közé tartozik még a legmodernebb intelligens otthon és biztonsági rendszer, egy teljesen felszerelt borospince, valamint egy garázs autóforgatóval, amely táncparkettként és bálteremként is funkcionál.

Az ingatlan kertjében egy kétmillió dolláros ívelt fal található, amely látszólag közvetlenül a végtelenített medencéből emelkedik ki. A terület egy tucatnyi vendég befogadására is alkalmas, partikész spa, ahol kabinok és szabadtéri loggiák és egy „szaunaszoba” is található, ahonnan fantasztikus kilátás nyílik a környező hegyekre – szóval bőséges hely van a kikapcsolódáshoz.

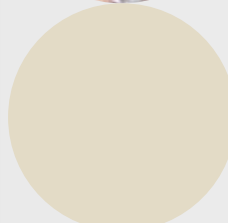
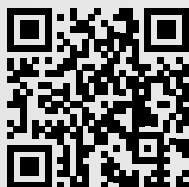
A belül 20 000 négyzetméteres látványosság hat tágas hálószobát foglal magába, amihez megmagyarázhatatlan módon 18 fürdőszoba is van – talán túlzásba vitték, de mindenképpen kényelmes és egészen biztosan nem nyitunk rá a másokra.

SZÁLLODÁK MAGYARORSZÁG NÉPSZERŰ VÁROSAIBAN

- szállodaüzemeltetés
- vendéglátás
- stratégia
- üzletfejlesztés
- MICE

H-1022 Budapest, Fillér utca 84/a
+36 1 792 2950 | +36 30 643 4270
info@hotelandmore.hu
www.hotelandmore.hu

Sokféle sör létezik a világon, világos, sötét, kézműves sörök, gyümölesztű sörök, sőt még csokoládétű sörök is, és úgy tűnik, minden évben van valami újdonság, amit ki lehet próbálni, hiszen a sörfőzés művészete folyamatosan fejlődött az elmúlt évtizedben.

A VIILÁG LEGRIKÁBB SÖREI

írta: MIFERFIÁK fotó: GYÁRTÓK

A technológia és az új módszerek kibővítették a sörkészítés lehetőségeit és kreativitását, de ez azt is jelenti, hogy a hagyományos sör ritkábbá vált, és egyes fajtákat nem könnyű beszerezni. Ez nagy felhajtáshoz, sőt, egyes márkák és italok körül világszerte kultikus rajongótáborhoz vezetett.

Ahhoz, hogy egy sör ritka sörnek minősüljön, három alapvető jellemzőt kell figyelembe venni: az előállítás nehézsége, az előállított mennyiség (általában kis tételek) és a hozzáférhetőség, azaz az a tény, hogy nem mindenhol kapható a világon.

Westvleteren XII

BROUWERIJ DE SINT-SIXTUSABDIJ,
VLETEREN, BELGIUM

Általánosan a legritkább sört a világon a Szent Sixtus apátság trappista szerzetesei főzik a vletereni Brouwerij De Sint-Sixtusabdijben, csak kis mennyiségben.

A szerzetesek hetente egyszer főzik a sört, hogy pénzt gyűjtsenek a kolostoruk számára, és havonta egyszer a helyszínen és az utca túloldalán lévő kocsmában árulják. Ehhez előbb időpontot kell kérni és természetesen Belgiumba kell utazni.

Valami akkor ritka és exkluzív, ha messzire kell utazni ahhoz, hogy megkóstolhassuk vagy birtokolhassuk, ami szintén nagyobb kíváncsiságot és érdeklődést vált ki az ínyencek körében. Még a sörök esetében is vannak olyan sörfőzdék, amelyek bizonyos italokat titokzatossággal öveznek, és mindannyian tudjuk, hogy ez növeli a kíváncsiságot *(már csak azért is, hogy kiderüljön, megéri-e az egész felhajtást)*.

Vannak olyan esetek is, amikor bizonyos söröket csak akkor lehet megkóstolni, ha elutazunk a gyártásuk helyszínére, mivel a származási országokon kívül vagy más államokban nem árulják őket.

Zwanze

BRASSERIE CANTILLON, ANDERLECHT, BELGIUM

Ez a sör 2008-ban jelent meg először, limitált kiadásban, és a világ egyik legkeserűbb söre. A sör minden évben más recept alapján készül (*így nem kóstolhatod kétszer ugyanazt*), és csak kis mennyiségben, egy meghatározott napon kerül

forgalomba, így még ha a megfelelő helyen vagy a megfelelő napon is vagy, akkor is előfordulhat, hogy már elfogyott.

Heady Topper

STOWE, VERMONT

Ez a sörfőzde az egyik legikonikusabb, ha kézműves sörökről van szó, és a Heady Topper sörüket különösen nehéz beszerezni, mivel kis tételekben készül. Vermont talán nem az első hely, ami eszünkbe jut, ha sörről beszélünk, de az

USA keleti partján fekvő állam népszerűsége és hírneve egyre nő, és a Heady Topper is ennek része. Nem egy rendkívül ritka vagy elérhetetlen sör, de nagyon jó, és sokak kedvence lett.

Az idősebb Plinius és az ifjabb Plinius

RUSSIAN RIVER BREWING CO., SANTA ROSA, KALIFORNIA

Ezek a sörök az őket készítő sörfőzdében kaphatók, és a szakértők szerint ez az a két sör, amelyért sokan hajlandóak utazni. A Pliny the Elder kicsit elterjed-

tebb, és Kaliforniában több helyen is megtalálható, de a Younger ritkább, így az Egyesült Államok egyik legkeresettebb söre. Ez egy limitált kiadású Triple IPA, amelyet évente csak egyszer lehet megkóstolni a sörfőzdében, és a látogatáshoz előzetesen jegyet is kell váltani.

Julius

TREE HOUSE BREWING CO., CHARLTON, MASSACHUSETTS

Ez a sör kultikus itallá vált, részben azért, mert ez is egy olyan sör, amelyet csak abban a massachusettsi sörfőzdében lehet megkóstolni, ahol készül. A Julius egy gyümölcsös IPA 6,8%-os alkoholtartalommal. A vállalat leírása szerint „élénk és lédús, mangó, őszibarack, maracuja és citrusfélék keverékének ízével”. A lágy, párnázott szájíz és a lekerekített keserűség biztosítja, hogy ne fárassza el a szájpadlást.”

Kentucky Brunch Brand Stout

TOPPLING GOLIATH BREWING CO., DECORAH, IOWA

Ha már a ritka söröknél tartunk, ebből a sötét, hordóban érlelt sörből mindössze 400 palackot adnak el. A sört gondosan és hosszan főzik, hogy kifejlődjének az eszpresszó ízjegyei, a bourbon juharszirup és a cég szerint a „csokoládés brownie” íze.

MANHATTAN ELSŐ
WHISKEY LEPÁRLÓJA
A SZESZTILALOM ÓTA

A SZESZTILALOM MARGÓJÁRA

írta: MIFERFIÁK

Forrás: ROBBREPORT KÉPEK: GREAT JONES DISTILLING CO.

Nemrégiben nyitotta meg kapuit a nagyközönség előtt a Great Jones Distilling Co. Manhattan NoHo negyedében. Ez az első whiskey-lepárló a kerületben a szesztilalom óta, amikor még a szeszfőzdék látogatása még egészen más (és illegális) dolog volt. A felújított épület azonban több, mint egy hely, ahol „csak” whiskey készül.

GASZTRO

Az időutazás akkor kezdődik, amikor belépsz a Great Jones Street sarkának közelében található, jazz-korszak stílusú, pazar átriumba. Az épület 28 000 négyzetméterén és négy emeletén egy működő lepárlóüzem, egy étterem, négy különböző bár és egy ajándékbolt található. A második emeleti elegáns bárban ülve körbejárhatod a szeszfőzdet, majd megkóstolhatod a márka három párlatát – egy kiegyensúlyozott, tiszta bourbont, egy összetett, négy szemcsés bourbont és egy borsos rozspálinkát – a túra lezárásként pedig az ajtón kifelé menet megvásárolhatsz egy üveggel a kedvencedből vagy akár mindháromból.

Az étterem, amelyet Adam Raksin executive séf vezet, hamarosan megnyitja kapuit, kortárs amerikai menüjével, amely tele van New York államból származó alapanyagokkal. Az étterem mellett egy alagsori szórakozóhely is helyet kap az épületben. Mindkét bárban a márka bármelyik whiskyjét megkóstolhatjuk, valamint a whisky alapú koktélok is rendelhetünk, például a szarvasgombás Manhattan-t, Jones Julep-t vagy a klasszikus Old Fashioned teljes választékát.

Persze a sok csillogás ellenére az egész projekt, amelyet a New Jersey-i székhelyű Proximo Spirits finanszíroz, egy dologról szól – a whisky iránti

üvegkamrát is építettek a szeszfőzde 500 gallonos réz Vendome lepárlója köré. Mindemeltt logisztikai problémákkal is szembe kellett nézniük, mivel a teherautóknak tilos a Great Jones Streetre behajtaniuk. Emiatt a whiskey-hordókat a nap bizonyos időszakában lehet csak mozgatni, egészen pontosan targoncával elszállítani a másik utcában várakozó szállítójárművekhez. És ekkor jött, és még a Covid-19 járvány, ami szintén egy évvel késleltette a nyitást. Ahhoz, hogy idáig eljussunk, a csapatnak hihetetlenül mozgékonynak és rugalmasnak kellett lennie, és minden új kihívást nyitottan kreatívan tudjon megoldani.

„Minden egyes alkalommal, amikor csak «egyszerű» változást hajtottak végre az egyik emeleten, akkor az az egész hely elrendezését megváltoztatta.

mélységes szeretetről. A Great Jones márkájú szeszes italok, amelyeket ma árulnak, hat évvel ezelőtt a Black Dirt Distillery (amely szintén a Proximo tulajdonában van) üzemben kezdték életüket, a New York állambeli Orange Countyban. Most a folyamatos NoHóban végzik Celina Perez főpárlatkészítő és Jelani Johnson segédpárlatkészítő felügyelete alatt. A lepárlás után a whiskey hordókba kerül, ahol még négy-öt évig érlelik.

„Imádom a Manhattant. Húsz évvel ezelőtt költöztem New Yorkba, és azóta sem hagytam el” – emlékszik vissza Perez. „Mondhatni, hogy a whiskey még jobban szeretem, és az, hogy itt, a Great Jones Distilling Co.-nál, Manhattan közepén készíthetem, megtiszteltetés.”

Az egész művelet lenyűgöző, de a tény, hogy a lepárló egyáltalán létezik, talán még inkább az. Proximo hat évet töltött a Great Jones megvaló-

sításával. Ebbe beletartozott az is, hogy egy évet csak azzal töltött, hogy átvizsgálja azt a több mint százhusz épületet, amelyet alkohollepárlásra jelölt ki Manhattanben. Nem csak a hely kiválasztás jelentett akkurátus munkát, hanem a rendeletek betartása is, amelyek közül az egyik például tiltja a második emelet feletti szeszfőzést, ezért a tervek további átalakítására volt szükség. A legnagyobb biztonság kedvéért egy kétszintes robbanásbiztos

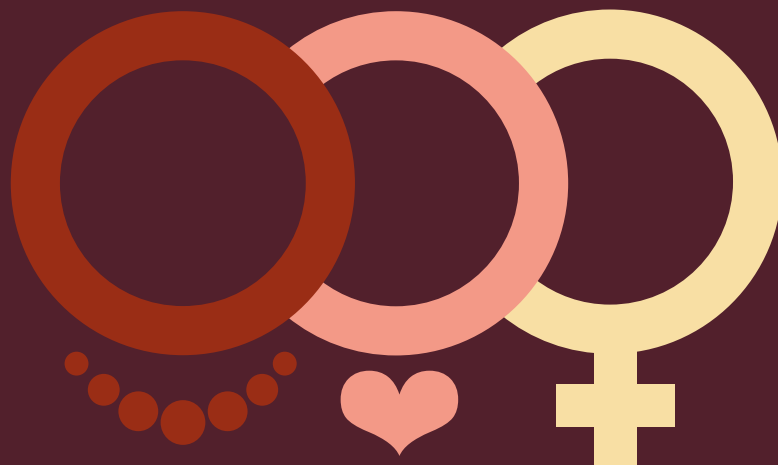
Ennek köszönhetően ez az általam «léttérnek» tekintett épület folyamatosan alkalmazkodott ahhoz, amire éppen szükség volt” – mondta Andrew Merinoff, a projektvezető. „A befejezés végére nem kevesebb, mint 6000 alaprajzunk volt. Ennek következtében bátran mondhatjuk, hogy mi írtuk meg a szabálykönyvet arra vonatkozóan, hogy mit kell ahhoz tenni, hogy egy ilyen méretű projekt bemutatkozhasson Manhattanben.”

Megjelent!

Megvásárolható: az Inmedio, Relay üzletekben és az OMV kiemelt benzinkútjain.

Előfizethető a postán és digitális formában a dimag.hu oldalon.

Olvasható: a Costa Coffee hálózatában, a Hotel&More szállodái szobáiban,
a Pannonia Golf Clubban és a legjobb helyeken

MiNők

A gyengédebb nem legerősebb magazinja

minokmagazin.hu

MiNők

MINŐKMAGAZIN.HU

○ A NAGY BESZÉLGETÉS

Apró Anna üzletasszony

○ BUSINESS PORTRÉ

Kreiter Eva

A Dreher Sörgyárak
HR igazgatója

○ INTERJÚ

Szarka Zita

Life coach

2021/03
1490 Ft

ŐK A NŐK:
RÁNKI SÁRA BŰNÜGYI NYELVÉSZ

TRIOTREND
BELTÉRI AJTÓK

MINŐSÉGI AJTÓRENDSZEREK

TRIO TREND KFT.

1117 Budapest, Nádorliget u. 8/F.

tel/fax: +36-1-216-6662, +36-1-455-0491

e-mail: infobp@triotrend.hu ♦ www.triotrend.hu

BMW X5 PLUG-IN HIBRID.

AZ EGYIK LEGNÉPSZERŰBB SAV
MOST FÉL ÉVIG HAVIDÍJMENTESEN.

Leier Autó

9024 Győr, Szauter út 9.

Tel.: (+36 96) 513 213

www.bmw-leierauto.hu

joyelectrified by

A kép illusztráció. A tájékoztatás nem teljeskörű, és nem minősül ajánlattételnek. Az akció igénybevételének feltételeiről tájékozódjon a bmw.hu oldalon vagy az akcióban résztvevő BMW Márkakereskedések egyikénél, akik, mint közvetítők a Merkantil Bank Zrt. finanszírozó képviselőjében járnak el. BMW X5 Plug-in hibrid: Átlagfogyasztás (l/100 km): 1,2-1,7 ; CO₂-kibocsátás (g/km): 27-39.